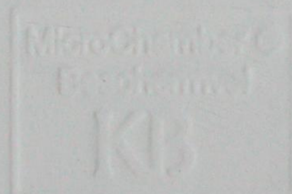
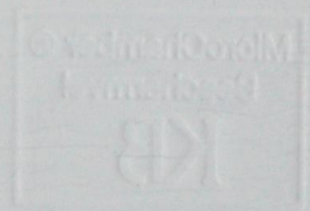

KB

J. Z. BARONS.

RODODAPHNEE'

OFTE:

PERSIAENSCHE HELDINNE.

Treur-spel.

Op sijn Spreuck:

نِگُـــــاهْ كُنْ سَرْأَنْجَامْرَا ۞

In 't Duyts:

AENSIET HET ENT.

Gedruckt tot Leyden,

Voor den Autheur:

By JORIS ABRAHAMSZ. vander MARSE.

Anno cIↃ. IↃ CLI.

'tTONNEEL.

Hier siet 'tBegin: *het* Ent, *in 't Naêr, met Naêre-oogen;*
Voor dit vlucht Leeuvv, en Beêr, en Tyger van hun grens,
't Is geen Natuerlÿck sogh, uyt 's Moeders-borst gesoogen,
Wenn Wraeck voor 'tgoet, een schelms, her-krachticht in
den Mensch.

A. S. H. E.

OP-DRAECHT.

AEN

DE

LEYTS ATHEENSCHE,

Verr-uytmuntende, Weet-gier'ge, ende Volmaeckte,

IVFFERLYCKE

MAECHDEN-REY.

Olmaeckte-Rey.

V.E. beſchou, hier als door een onderling vertooch, deeſe mijn veel te *Geringen Onvolmaeckte Eerſtelingh*, zijnde 'tPenneel, waer op dat Geeſt, en Swaene-veêr, ſich ten hoochſten heeft verſtout, afbeelende voor V.E. verr'ſiende oogen, door een kracht van verſcheyde kleuren, niet anders als V.E. *Iufferlijcke Maechden-Rey*; voegende daer by, den hoochloff'lijcken Eeren-tijtel, van *Volmaeckt* te ſijn; aenſchou genoomen, dat de ſwarte Nijt hier teghens, van haere fenijn'ge Pijlen is ſchietende, V. E. en achtſe niet, maer ſteets

trachtende zijt, om die selvige te weeder-staen, gewaepent met het Schilt van deesen *Poët*, daer hy seyt:

Men geev' noch Onverstant, noch Nijd'ge-tong, goê-reeden,
VVant die sijn t'saem vvel eer' in s'Verckens-trogh gekneeden.

Of met daer hy verder spreeckt;

Men acht een Laster-mont, vol Nijt,
Soo veel als Bock, en Esel strijt.

Ey! V. E. laet doch ten volle hier in't midden ten Schou-Tonneel verschijnen, deese mijn veel te *Geringe Onvolmaecktheyt*: ofte: *Eersteling*, Een, die (ô! soo gaerne) als V. E. *Iufferlijcke Maechden-Rey*, in'*tVolmaeckte ruyme spoor*, soude willen treeden, volgens deese *Poëtsche reeden:*

VVenn't Onvoll', vvil voor 't Voll', hersmaeckt,
Soo is hier, daer 'tgevvenscht', toe-raeckt.

Wel dan, ô! ghy *VVeet-gier'ge Volmaecktheyt*, in dien V. E. hier toe yet-wes vergun, soo vergun maer den minsten vinger, ick laet gewillich 'tPaert, ende den gantschen Teugel, glippen, alleen om dat ick *Geringen* ongetwijffelt naer V. E.' Alle wel-behaegen, hier wat van '*tOnvolmaeckte*, ('tgeen op begeerte der *Goôden*, is uytgekeurt) en gins van '*tVolmaeckte* hecht in een smeê, als tot een bequaem Offer, (verhoopende 'tselvige by V. E. Alle aengenaem weesen sal,) om ten Altaer te stellen, en alsoo door krachten van 'tLief b're teecken, àen V.E. onderlinge Meê-doogentheydt, op te Off'ren: te weeten: deesen mijn veel te *Geringen Eerstelingh*, zijnde '*tTreur-spel, van de Persiaensche Heldinne*, een die ick wel eer' alleen soude onder V. E. *Volmaeckte-Rey*, gebracht hebben: maer verder denckende, dacht my bequamer te sijn, om die selvige te vervoegen, naest de zijde van haeren Getrouwe-meede-çieraet, als W. van HEEMSKERCKX *Hebreesche Heldinne*, in 'tgespan der moed'ge Hengsten, voor d'aeloude Helden-waegen, waer van '*tRoomsch Capitolium*, '*tGrieckx Theatrum*, en 'tuytmuntende *Euroops Helicon*: ofte: *Schouburgh*, ten aller eeuw'gen daege af mocht weeten te roemen: *Volmaeckte-Rey*, aenvaêr doch deesen mijn veel te *Geringen Eerstelingh*, en be-

straeL

ſtrael de ſelvige met de held're Sterren, die in den Hemel van V. E. verliefde Voor-hooft ſtaen en tint'len; aengevaert en beſtraelt hebbende, verweckt V.E. den Geeſt (van my veel te *Geringen*) tot meerder luſt. Maer ey *Liefb're-Volmaecktheyt*, vindt V.E. yet-wes daer 'tgetal der Vijff-ſinnen, als *'tGehoor*, met de Ooren, *tGeſicht*, met de Oogen, de *Reuck*, met de Herſſenen, ende *'tGevoel*, met de Handen, ja de *Smaeck*, met de Tonge, ſich lichtelijcken ſoude kennen tegen-ſtooten; ſo verſchoon my, en gedenck aen de *Poëtſche ſpreuck*:

'tIs de vvijſte Menſch die leeft,
Soo hy geen gebreck, en heeft.

Nu dan, ô! *Volmaecktheyt*, plaetſt doch deeſen mijn veel te *Geringen Eerſtelingh*: ofte: *Perſiaenſche Heldinne*, en hechtſe (als 'tgeen ick verhoop meede *Volmaeckt* te ſijn) in't midden van V.E. ſchrand're en Weet-gier'ge gedachten, dat even gelijck dien ſelvige ten Altaer van onderlinge Meê-doogentheyt, V.E. opgedraegen wert; door V.E. Ongeletterde, en veel te *Geringen*, Dienaer, en Leerlingh.

(Op 'tvertrouvven van vvel doen.)

Ten dienſt

JOHANNIS ZACHARIASZ. BARON:
Leyd. - Bat.

In Leyden op 'tZandt,
den X. van Hoy-
Maent Anno
cIↃ IↃ CLI

Aenſiet het Ent.

EERGIFT.

op

JOHANNIS ZACHARIASZ. BARONS

Persiaensche Heldinne.

GHy die voor 'tdomm'-vernuft, voor Oogh', voor Oor', en Handen,
En noch ruym voor de vraech, op schaft uyt lief b're gonst,
Een suyv're-saus, ten pronck, en çier, van Rijck en Landen;
Ha! Zuyl vvaer op sich draeyt, de vvond're Letter-konst,
KOSTERVS Voester-kint, 'tloff Laura komt u moeten,
Verselt met haer Gespeels, Cypress', en Hyacinth;
En stroeyen Roôs, en Palm, veel geurichs voor u voeten,
Nu ghy dus van 'tDruckrij, op 'tTreur-Tonneel, Heldinth;
Siet Pallas, kroont u Haeck, vvaer's u eer' in sach Setten,
De Vaersen van Astreé, en 'tgeen sich nu vertoont.
Voor dat Al siende-licht, (spijt die sulckx vvil beletten,)
VVaer Vaeder, 'tKindt,, noch 'tKindt, de Vaeder niet verschoont,
Ha! Leyts vernufte-geest, ghy gaet hier vveegen baenen,
Door Bosch, door Bergh', en Dall', soo vvel by Daech, als Nacht,
En svvetst met Arabiers, en oock met Persiaenen,
Ia maeckt van een Slavvinn', haest een Heldinn', vol Macht,
Een die de Lauvver-kroon, voor U vaeck soeckt te vvinnen,
Neen Eer van dees' Ons-Stadt, en çiersel van den Rijn,
s'Is u die Helicon, en Schouburgh gaet beminnen,
Schep moet u Baronnij, raeckt nu in and'ren schijn.

Finis Coronat Opus.

K. vanden HOOREN.

KLINKERT.

Op den Selfden:

HEeft eer''tOut-Roomsch-gesach, een Treur-Tonneel beschouvven,
Off eenich Tart' off Grieck, van vvreeder oyt gehoort,
Als: dit Voor-veynserij, en Naêr-bestuvvt, met Moort,
Ten Poel toe, die het al verslint, om niets te houvven,
O RODODAPHENEE, Heldinn' dit doet Wan-trouvven,
Dat HECATE' verschijnt, en opent vvreet haer Poort,
En ruckt u (laetste Ziel) ten onder, heel verstoort,
Ach! is dees' Wraeck-lust, u (als Phœdra) niet berouvven;
My dunckt u Naere-stem, door HYPOCHTOÔN, seyt neen,
Maer laes! dien vvaerden Helt, BASRAM, u een, en een,
Die u Echts-trouheyt svvoer; hoor ick (dunckt my) noch vveenen,
Ey! Charon vracht dit Pant, en voer'tet sonder Brieff,
Naer Stijckx, daer 'tvvert versoent, by haer aeloude Lieff,
Die 'tOnder-aertsche-rijck, gebracht heeft tot 'tVereenen.

K Herbergh de VVarheyt. T. vanden BERGH.

LIEFFREGONST.

Betoont aen den vveet-gier'ge Letter-Setter

JOHAN. ZACHARIASZ. BARON.

Op sijn

Persiaensche Heldinne.

G*Hy die ten* Druck, *de* Set haeck *beeter vveet te svvieren,*
(Met al sijn omme-slach ,
Dat icker oyt van sach,
Ia 'tonkunt recht op 't spits van Sinn', en Breyn te stieren,)
Dan ick die part, en deel ,
Hebb' aen s'Geleerts-geteel.
Ha ! schrand'ren Helt , BARON , *ghy laet ten recht hier blijcken ,*
Dat ghy hebt stoff vergaert,
Schoon noch soo jonck gejaert ,
Siet nu Pers, Arabier, *ja* Al de Werelt *kijcken,*
Op dees' : U Eerstelingh ;
Soo drae de Son *op ghingh ;*
En ick in handen kreech, d'Herstelde-Ploech-Slavinne.
Riep ick, vvie staet me by ?
Kom Negen-Maechtschappij,
Ey ! kom, en çier met my, dees' kruyn, *ten spijt* d'Heldinne,
Vaer voort BARON , *en schrijff ,*
Aensiet het Ent.

ick blijff : *V. E. Vrient, en Dienaer.*

Scripsit ex tempore J. à NOORDEN.

WEEREERGIFT.

Op 't Persiaens Heldinnich Treur-speel.

EEn wonder van *Lauvvrier* , wensch ick hem om sijn kruyn ,
Die nu een *Schou-Tonneel* , *Heldinnich* komt verçieren ,
Bestuwt met *Naer* , en *VVraeck* , en *Moort* , besiê het schuyn ,
En weêrom recht , 't Tonneelt sich even wreet in Vieren,
Stack *Plaut* , *Aristophâân* , eens 't hooft ten Graev' nu uyt ,
Of 't oogh *Homeër* , *Virgil* , of *Katóó* , nae Tonneelen ,
Zy schoude daer BARON , een jeuchd'ge *Leytsche-spruyt* ,
Ten *Treur-Tonneel* gericht , om selfs sijn *Roll'* te Speelen ,
Zy swijmde , als verstomt , of spraecken te gelijck ,
Hy volght Ons spoor , die noyt yets van *Geleertheyt* deelden ,
En daerom heeft sijn *Spel* , dus wonder veel bekijck ,
Minerva geev' ick Loff , om dat's ons dees' voort teelden ;
Die van de Wiegh schier af , *Mercuêr* hadt in den kop .
En *Pallas* in de borst , en *Iris* in sijn machten ,
En nu als noch beklimt de steyl *Pegasi-top*
Waer dat hy *'t Ent Aensiet* , soo wy naer d'Vytkomst wachten.

Nebula Nebulorum. J. H. VOS.

Op den selfden:

BARON, in-dien de Nijt, met'tr'op gesperde Kaecken,
U volghden vaeck ten spoor, en schenden socht u Werck,
Verschrickt niet: lae'tet die ('s *Nijts-Maechschap*) beter maecken,
Treet on-vermoeyt vry heen, met u *Heldinn'* in 't perck.

Een ander.

Geen recht weet-gier'ge geest, of moet u deucht nu prijsen,
Aensiende *d'Eerstelingh*, ten *Treur-Tonneel* in 't breet,
Maer soo een *Lomp*, een *Bock*, een *VVeet-niet* feyl wil wijsen,
Acht'et van mijn, van sijn, of daer een *Esel* kreet.

Een ander.

Hier schenn'-tongh', laster-beck, hier roffel der Neus-wijsen,
Stae by, hier speelt BARON, sijn eygen *Roll'* om sonst.
Laeckt, wenn ghy 'tbeeter maeckt, voort met u knib'len, knijsen,
Loopt (ick en weet niet wie), die schreut vast om jou konst.

Een ander.

Die door een wonder *Kruyt*, ken *Boere deuntjes* sweeten,
Die is by-naâ, k'en weet, schier *Heyntje* en sen *Moer*,
Die durft (tot jou geseyt) hem 'tpuyckje wel vermeeren,
Hy isset, ja hy ist, en blijffet, over schoer.

't Heeft sijn Reden.

E. V. T.

Op den Selfden.

EEN *Letter-setters-Gast*,
Hier mee 'tsoet *Rijmen* past,
Een *Spruyt*; der *Leytsche-geesten*,
Wil hecht op't minste Leesten,
En voegen 't *Rijm-vermaeck*,
Voor *Letters*: in sijn *Haeck*.
j'Herstelt een *Ploech-Slavinne*;
Haest in een *Rijcks-Heldinne*,
Op't *Duytsche Treur-Tonneel*,
En dat in sijn geheel,
Beschouvver vvel ter deegen;
En die haer kracht komt teegen;
Sijn *Spreuck*: is 'tFondament,
En speelt: *Aensiet het Ent.*
BARON, de Groenst' *Lauvv'rieren*,
Willen u 't Hooft verçieren,
Alleen om dat ghy zijt,
't Leyts-çiersel, wie het spijt,
Dies sult ghy 't eeuw'gen daegen;
Die voor *d'Heldinne* draegen.

Libertas.

L. van VELSEN.

SLAVINN',, HELDINN'.

RODODAPHNEE',(gekeetent en geboeyt) eenige Dochter van *Hazzabanach* den Grooten Monarch, ofte Sophij van Perssen en Meden,&c. die om het verlieven op *Basram* Erff-Vorst, ende Koninck van't macht'ge Rijck Arabien, &c.&c. Laetste oïr van den Stamme Jesrim; ten Ploege voor eeuwich van haeren Vaeder verweesen was: Een die naer datse Twee jaeren ende vier-en-twintich dagen, Beestelijck 'twoeste Lant doorploecht hadde, behendelijck op eenen Midder-nacht is los-geraeckt: om brengende alle haer Op-sichteren, ende mede Slaeven: alsdan soo dwalende geraeckt; (doch op goeder uyt-komste verhoopende,) Maer eylaes! deese Rampzael'ge niet weetende, waer datse was, noch komen soude, raeckt eyndelijck (ô goede Goôden!) naer een langh gedwael, over Bergh, en Dall', in't groote Bosch Dodali: waer zy Rampzael'ge een geluyt gewaer wert, doch niet wetende van waer noch wat het beteeckent, ondertusschen, door't uytmuntende gebloos van Aurora? 'tgeen een weynich van haere glinsteringe, uyt den schoot voor deese Rampzael'ge liet glippen,) yet-wes van't selvige in't gesicht krijcht, vlucht verbaest verder in't Bosch, en schoon aldaer, totter doot toe g knelt zijnde, is echter hoopende, 'tschijnt door't suchten, en knaegen, dat het de Jaegers (als *Basram*, met sijne Princen *Amrin* ende *Omaran*, en een Gevolgh van Hoff-gesin) gewaer werden, vinden en grijpense, ondersoeckense scherpelijck, vragende waer't Slaevins-teecken, ende wie haer behoorden? en hoe datse daer so gedwaelt was; ende wat datse dus klaegende, en alleen in soo een wilt, en woest Bosch deede? Zy Rampzeel'ge van grooter droefheyt, en naere anghst, tot geen spraeck, noch ken-teecken, komende, wert eyndelijck daer toe gedwongen. Ondertusschen ontspringen de Boeyen van handen, en voeten, waer uyt veel wonders bespeurt wert. De Vorst beswijckt:, ende zy Rampzael'ge bestaet te bloosen; dus raeckt *Basram*, aen't ken-teecken van sijn Getrouwe Persiaensche *Rododaphnee'*: die een Koninckx kint zijnde, sich als een Slaevinn' voor Hem, ende yder een aldaer in't Bosch vertoont. Nu *Basram* gehoort hebbende de reden, ende de oorsaeck waerom sulcx aen zijne Beminde, en Getrouwe soude betoont sijn, sweert dat op't hoochste te wreecken: daer zy Rampzael'ge, ende alle d'anderen getrouwe mede-hulpe, totter doodt toe oock sweeren te bewijsen, mits 't Hof Tauri tē gronde te verdelgen, en alles daer in onune te brengē.

Dar-

Dardamon Prince van Alcawaân, ten dienst der Perssen, die op belofte van den Grooten Sophij, (als te verkrijgen zijne Ziels eygen en eenige Dochter *Rododaphneé*) teghen 'tGewelt der Griecken treckt, Slach haeserderende, ende d'Overwinninge verkrijcht, (doch blijft) *Arraham*, voert in zijnder plaetse 'tHeyr, met de Mede Ed'len, als *Oenaân*, *Salmanach*, ende *Thaliman*, die met een Gevolgh, van Gevangenen, ende Triumphs Overwinninge, van den Strijt sijn weder-komende, mede-voerende 'tLijck *Dardamons*, draeghende dat selvighe (naer Krijchs-ord're) op Boogen, met een Gevolgh van sleepende Oorloochs teeck'nen, houdende halte voor 'tHoff Tauri, alwaer den Grooten Sophij verschijnt, schoon gemoet sijnde met Reyen, echter meer treuricheyt (siende zijnen Getrouwe Prince doot) dan vreuchden is betoonende. Ondertusschen *Rododaphneé*, ten hoochsten belooft zijnde, aen den Prince *Dardamon*, die in den Slach ghebleven was, en d'Overwinninge ten recht, so wel geluckt zijnde, schenck se den *Sophij*, aen *Arraham*, en maeckt hem Prince in *Dardamons* plaetse, bevesticht met de reeden 'tRijck naer sijn doodt te be-erven, stelt *Oenaân*, als Graeve van Tijphlin, *Salmanach*, van Mimmaânen, *Thaliman*, van Nachroônt; en wat den Vorst hun noch ten schencke soude geven; mits datse (doch van alles 'tHeyr eerst ververscht zijnde, wederom ten Strijt tegens d'hoochmoed'gen Arabier soude trecken de welcke (nevens sijn Voor-zaet,) aen den Grooten Heer, veel leets betoont hadden. Dit behaecht den gansche Menichte, waer op zy t'samen sweeren sulckx te doen, ende voor haeren Machtigen Vorst lijff, en goet, ja alles by op te stellen.

Basram, met zijn Ziels Beminde *Rododaphneé* wel-ghemoet zijnde, verschijnt wederom, ende de twee Princen, als *Amrin*, ende *Omaran*, met een Gevolgh van Hoff-gesin, en Gewapende Oorloochs lieden heerlijck in 't voorige Velt, verwerpende de Boeyen, en scheurende 'tSlavinnich kleet, schrijvende daer soo yts in d'aerde, vaerdich zijnde om het voor-genomen desseyn te volbrengsn, besluyten Raet, om de besten middel daer toe met den anderen by der handt te neemen, ende dat met de aenstaende Nacht, s'Vaders-hoff te over-romp len, alles daer in omme te brengen, ja tot het minste toe. *Rododaphneé* ondertusschen de woorden laet ontglippen van dit alles (met haeren *Mede-hulp*, ofte *Beminde*) te volbrengen; 'twelck den Geest *Dardanons* met een gruw'lijck gesmoock, en stanck doet verschijnen, met een Gevolgh van *Geesten*, *Kollen*, *VVeermaeckFters*, daer onder dien Heckx *Hecate*, die begeerende is van haer (de Rampzael'ghe) zijne voor-

goechte

goechte Trou, die niet verkrijgende, begeert de Ziel, zy Rampzae-l'ge daer gansch geen kennis af hebbende, sweert by den Troon Jupiters, aen geen ander als d'Arabiersche Vorst *Basram*, verplicht te zijn: waer op zy-luyden alle met gewelt trachten de Spoockerijen te verdrijven, ende den Poel te bebolwercken, gelijck naer een weynich strijts geschiet. Hier door *Rododaphneé*, den Naem van in plaets *Slavinne*, *Heldinne*, verkrijcht, tot diens Eer, en Loff, de twaeliff Maechd'ge Rey Meccâân, verschijnt, met alle de Heylich-dommen, alwaer een Reuck-offrande geschiet, en daer onder een onderlinge Melodije geschiet. Ondertusschen den nacht genaeckt, 'tdesseyn wert by der handt genomen, ende 't Hoff op sijn onversienst over-rompelt, en daer binnen raeckt alles vermoort.

Den Grooten *Sophy*, ende den Grave-*Thaliman*, gheheel verbaest den gruw'lijcken Moort ontvluchtende (die ondertusschen wert vertoont, ende de hoofden van den Grave *Arraham*, *Oenaân*, *Salmanach*, ten Poorten boven uytgesteecken werden) vervolght van *Rododaphneé*, *Basram*, *Amrin*, ende *Omaran*, met een Gevolgh van Moorders, alwaer *Thaliman* ten eersten gemassacreert, ende den Grooten *Sophij* naer een weynich spreeckens, soo met hun-lieden, als d'holle Stemme *Hypoctonios* schandelijcke gestrengeleert wert, en daer naer van sijne Dochter *Rododaphneé* met een Pijl door-schooten, ende met den voet op den Neck getreeden wert, en ghebiet 'tonzael'ge Rijff opt Velt ten rooff der Dieren te werpen, gelijck geschiet. Nu de lust geboet, ende de Wraeck ten deele vergenoecht, 'tRijck en alles hy-naê herstelt zijnde, raeckt twist (om 'tverhooghen van de twee Princen *Amrin*, en *Omaran*) tusschen de Heldinne *Rododaphneé*, ende den Moed'gen Vorst *Basram*, en dat soo heftich, dat Zy haer Swaert treckt, en naer een weynich vechtens, beyde door-kerft, valt daer naer haeren Beminde, en Getrouwen *Basram* aen, geeft hem een steeck, klooft hem den Kop, trappelt 'tRiff met voeten, waer op 't Gespoock met een gruw'lijck gewelt, den Poel weder opent ruckende, haer ende de drie vermoorde Lijcken (naer een weynich gevechts) onder in den Poel, soo dat hier mede het Treur-Spel een eynde maeckt, verçiert tot een eeuwige gedachtenis, met de laetste woorden, hier van onsen Rampzael'ge, doch Persiaensche Heldinne, van in hout: O wee! ô wee! ô wee! en daer het Spel tot een Heldinnich Treur-spel opgefondeert, en gebout is: AENSIET HET ENT.

'T Tonneel speelt in, en om Tauri 'tusschen Perssen, en Arabien; 't Treur-spel begint, in den Midder-nacht, en eyndicht in den anderen Naê-nacht.

PER-

PERSONASIEN.

RODODAPHNEE': eenighe Dochter van Hazzabanach, den Grooten Monarch, ofte: Sophij van Perssen.

BASRAM: Koninck van Arabien, &c. &c. en Beminde van Rododaphneé.

AMRIN.
OMARAN. } Arabische Princen.

DARDAMON: (doodt, doch sijn Geest) Prince van Alcawaân.

ARRAHAM.
OENAAN.
SALMANACH.
THALIMAN. } Edelen van Prins Dardamon.

HAZZABANACH: den Grooten Monarch, ofte: Sophij van Perssen, en Meden, &c. &c.

HECATEE: een Ouvve Nacht-kol.

(HYPOCTONIOS: een holle-stem.)

De Rey van Twaelve, ofte: de Maegden Meccaân.

Rey: { *Van Persiaenen, en Arabiers.*
Van Persiaensche, en Arabiersche Iufferen.
Van Arabiers, en Persiaenen. }

Gevolgh: { *Van Edelen, en Dienaers, en andere Hoff-gesinde.*
Van Grieckſche Gevangenen, en Oorloochs-lieden.
Van Geesten, Kollen, en VVee-rmaeckſters.
Van Moorders. }

HET

RODODAPHNEE' *Geketent en geboeyt, als een Slavinn', verbaest uyt.*

Och! och! waer ben ick hier? spreeck, ô! spraeckloose-weegen,
En ghy ô! goede Goôn, loopt 'tluck my meê, of teegen?
Hyp. TEEGEN.
Rod. Och! waer ben ick?
Hyp. ICK.
Rod. Och! och! geeff uyt komst' eer het daecht,
Aen my, eylaes, aen my, aen my, Rampzael'ge-maecht,
Hyp. MAECHT.
Rod. Och! och! waer ben ick hier? k'en derff niet verder treden,
Door vrees', die 'tmoed'ge-hert ontroert, en al de leeden;
Hyp. LEEDEN.
Rod. Och! och! waer ben ick hier? waer ben ick al gedwaelt.
O! Son van mijn geluck, ondeck u toors-gestraelt',
Beschou die hier dus treurt, en swem in naerheyts traenen,
Hyp. TRAENEN.
Rod. Och! och! waer ben ick hier? ô! eyndeloose-baenen,
Die ick by dees' ô! Nacht, ô! Naere-nacht, betrê;
Hyp. TREE.
Rod. Weê my! Rampzael'ge hier, vol jammer herte-weê,
Wie streck u tot een troost? ô! naerheyts al te naeren,
Verselt met Hels-gespuys, vol tom'lend' Spoock van waeren,
Hyp. WAEREN.
Rod. Och! och! waer ben ick hier? een straeltje silv're Maen,
Off gun een van u Rey, ô my! dus een te gaen,
Door Bosch', door Bergh', en Dall', ô! doodelijcke pijnen,
Hyp. PIJNEN.
Rod. Och! och! waer ben ick hier? in onder-aertsche Mijnen,
Dat my 't te-naêr, dus knelt, ô! suchten, sucht, op sucht,
Gemenght met brack getraent', berst droeve duyst're-lucht,
Ey! troost die hier dus dwaelt, ô! Ziel, in duysent vreesen,
Wie sal u van dees' Nacht, (ô! naere) troost'lijck weesen?
Hyp. WEESEN,
Rod. Och! och! waer ben ick hier?
Hyp. HIER,
Rod. Och! och! waer treê ick in?
Hyp. IN,

Rod. O! Hemel, my behoet, ... wat doet de Liefd', en Min?
Wat doet de Liefd', en Min? ô! Basram hoort mijn klaegen,
Om u ick ben gedwaelt, van Hoff, van Vrient, en Maegen.
Hyp. MAAGEN.
Rod. Weê my! waer ben ick hier? ô! Basram, Basram Lieff,
Ick sterff, eylaes! ick sterff, ô! my, mijn lusts-gerieff:
Dien 'keer' Echt-trouheyt swoer, voor Janus heyl'ge wonder,
Eylaes! my Basram Lieff, dees' Naerheyt torst my onder,
En knaecht aen 'tjeuchd'ge-hert, och! Basram Lieff, ick sterff,
Hyp. STERFF.
Rod. Och! 'k sterff, wenn ick van u, noch Hemel, troost verwerff.
Hyp. WERFF.
Rod. Weê my! Rampzael'ge hier, gekeetent, en gebonden,
Als eener Acker-Slaev': (ô! Persiaensche wonden!)
Dit heelt sijn daegen niet, 'tgeen ghy aen my betoont,
Aen my! u Konincks-kint,
Hyp. KIND.
Rod. Weê hem die my dus hoônt.
Wat letme? dat ick dit niet ruck met t'saem de handen,
Van 'tpoesle Maechts-gestaelt', ô! Slaefs vervloeckte banden,
Ghy sult noch wond'ren doen, ô! my, een Koninckx-kint,
Voor Slaev' ten Acker, Slaev'.
Hyp. SLAEV',
Rod. Weê als de Wraeck begint,
Naer mijn geterchde-lust, tot u verderff te vraegen,
Dan sweer ick op mijn Eer, ... bedaert gemoet, 'tgaet daegen;
Bedaert gemoet, bedaert, siet nu waer dat ghy bent,
Hyp. BENT.
Rod. Wee my! Rampzael'ge-Maecht, in onderlingh ellent,
Van dees' te naere-nacht, met hert, en ziel gesteecken,
Soo op mijn pronck Auroôr, komt door de wolcken breecken,
Verstreck my tot een troost, laes! k'ben hier soo alleen,
Ey! hebt doch mede-lij,
Hyp. LY.
Rod. Och! och! waer vlucht ick heên?
Nu ben ick lijve-loos, daer komtmen my nae spooren,
Hyp. SPOOREN.
Rod. Och! och! waer vlucht ick heen? waer vlucht ick hooch-gebooren,
Hyp. BOOREN.

Rod. Och! och! ick ſterff, ick ſterff,
Hyp. STERFF.

BASRAM, AMRIN, OMARAN. *Met een Gevolgh, van Edelen, Dienaers ter Iacht, uyt, en in 't Boſch.*

Gins 't Boſch-waert in, een Leeuw,
Amr. Sa, ſa, de koers beſet,
Rod. Och!
Omar. 'kHoor ſuchten, voor geſchreeuw?
Baſ. In dit verwildert Boſch? wat Ziel ſou hier in ſuchten?
Amr. 't Wilt dat ons jacht-luſt tert, voor vangſt, uyt 't Boſch te vluchten,
Rod. Och!
Omar. Neen: 'tis een Menſche ſucht, ô! Baſram 't heeft wat in,
Baſ. Dats kunbaer by de Goôn.
Rod. Weê my!
Omar. Siet een Slavinn',
Schier aemloôs, hier gevelt, ô! Vorſt, 'tgemoet wil ſpreecken,
Baſ. Den Hemel Ons behoet.
Amr. Wiens zijt ghy? toont u teecken.
Hoe komt ghy hier verdwaelt? ſpreeck, of is 'tſpraeck-lit ſtom,
Doê kundſchap, wie ghy zijt, en wiens vermomde-mom.
Sa: hier ſchuylt boeverij.
Omar. Verſchoon een in ſijn dwaelen.
Amr. k'Verſchoon, verſchoont de Vorſt, eer Phœbus gulde-ſtraelen
Uyt Thetis, koeſt'ring biên, maer men ſiê watmen doet,
Men ſtell' op 'twanckelbaer, noeyt een ſtant-vaſte-voet:
k'Speur niet als een Slavinn', uyt dit vermomde-weeſen.
Omar. Vorſt, 'tſchaem-root heeft wat in.
Baſ. Daer uyt ſchijn ick te leeſen,
Een kracht van Liefd, en Min.
Rod. Och!
Omar. Boven mijn verſtant.
Baſ. Den Hemel zy bekent, waer aen ick ben verpant.
Amr. Wel! ſal dees' Ploech-Slavinn', niet ſijn geperſt tot woorden?
Sa: kunſchap, wie ghy zijt, of k'hecht mijn luſt aen 'tMoorden,
Een ruck u boeſem op.
Omar. Meê-doogen, ô! Amrin.
Amr. Wat wil de Vorſt?

Baſ. Kunſchap.
Rod. Och! mijn eer' eerb're Min.
Baſ. Och! wat ſal hier geſchien?
Rod. Soo Hemel toôn u krachten,
Aen my Rampzael'ge hier, ghy weet mijn ſin, gedachten.
Baſ. Och! dit ontroert mijn bloet.
Amr. U bloet? .... ſeght wie ghy zijt?
Omar. Zijn Majeſteyt verflaeut.
Baſ. Och! wat gevoel ick ſtrijt,
Amr. Wiens dient ghy voor Slavinn'? ghy ſult ons teeck'nen toonen,
Off dit door-dringht u hert.
Rod. Och! wilt mijn jeucht verſchoonen.
Omar. Ick ſpeur, k'en weet niet wat.
Amr. De Vorſt ſiê hier wel toê.
Baſ. Het quaet, is noeyt ſoo quaet, of 'traeckt wel eens in 'tgoê.
Amr. O! Vorſt, ick vrees.
Omar. Ick hoop, 'tonluck, ten luck, ſal lucken:
En luckt het luck, 'tonluck, laet 'tonluck, voor 'tluck bucken,
Op datmen 'tſtrengeleêr.
Amr. Ten is geen Kinder-ſpel:
Een die te licht vertrout, raeckt licht'lijck in 'tgequel.
Stell' Argos voor u Tent, in 'tmidden van u waecken.
Omar. Ick ſpeur hoe langhs, hoe meer, de wond'ren uyt haer kaecken.
O! onderlinge kracht!
Baſ. O my! haer Liefde blooſt.
O! Hemel ſtaetme by, ach! Ziel-ontfonck b're trooſt!
Mijn Son, en Daegeraet, en Perſiaenſche luyſter:
Ach! Rododaphneê-Lieff, mijn Phœnix, dus in 'tduyſter?
O! Werelts Zuijl, en Roem, ick ben die Trouheyt ſwoer,
Aen u uytmuntenheyt, ô! toets op Paerlemoer:
O! Amber geur'ge-roôs, ick tert u wond'ren heeden,
Op 'tpronck der Helden-as, u kracht wert aengebeeden,
Van u Meê-waerd'ge Vorſt, hoe dus in 'tSlaefs gewaet?
Gekeetent, en Geboeyt, verdwaelt, van Hoff, en Staet.
Och! och! mijn Engelin, vreeſt ghy niet voor 'tverhoolen,
En ganſch ontemb're-Wilt? laes! dus in 'tBoſch te doolen,
Voor u (ô! heyl'ge Maecht) in 'tmidden van de Nacht;
Een Nacht, een Naere-nacht, die Sucht, noch Traenen acht.

Noch

Noch geen'ge klacht verhoort, op, op, mijn Rijckx Vorstinne,
Doê kunschap aen u Vorst, wie perst' u tot Slavinne?
Mijn Ziel-son, spreeck, ey! spreeck, op dat mijn lust tot Wraeck,
Hun ondergangh bestuer, och! mijn ontfonckb're Smaeck,
Mijn hoonich-soete-vrucht, k'bidt d'oever van u lippen,
Door lieve kusb're kracht, Wraeckx-kunt te laeten glippen,
In 'taensien van mijn Staet, gewaepent tot der Jacht,
En dit te woeste Bosch, sal tuygen u geklacht.
Ach! mijn uytmuntenheyt, aensiet met liefb're Ooghen,
U Arabiersche Vorst, door Liefd' voor u geboogen,
Om teeck'nen van de smert, 'tgeen u soo deerlijck knelt,
Te speuren, tot een Wraeck, of anders ick geen Helt,
Die Creêt, die Tarter, Moôr, die Grieck, Armenianen,
Deê buygen voor zijn Troôn, als liefb're Onderdaenen,
Die eer' de Gott', de Schijtt', de Roomsche-macht versloech,
En al haer Heyren-prael', ten Triumph voor hem droech,
Die in 'tRipheesche-dal, by duysenden vernielden,
Die selfde, ô! Vorstinn', en Eve-naê-bezielden,
Wil u met Goet, en Bloet, en Macht, om Wraeck by staen,
Op Eedt, by Mahometh, by Goôn, by Son, en Maen,
By All' aen 'tblaeu-gewelff, en 'tkrachtb're hier op Aerden,
Mijn Heyr, moet op in kort, met Sabel, Booch, en Swaerden,
Om wreecken dees' (ô! gruw') die ick noeyt dulden sal,
Al stond' ick midden 'tVuer, of al-te-naere Dal,
Van Styckx, of Acheron, jae midden in de Geesten,
Soo sweer ick dees' (ô! Wraeck) te wreecken op het meesten,
O! gruw'le gruw' te groot, aen U, en My, geschiet,
Wie 'tdult, ick duld'et nu, noch van mijn daegen niet.
Dat haer den Blixem schenn', die u dus heeft gaen schennen:
Dat haer den Donder treff, weê wenn' mijn Wraeck sal rennen,
Die Heuv'len Tauri op, niet een die 'tleven lieft,
(Dat sweer ick by mijn Troon, en Scepterlijck verlieft')
Ja tot op 't Teng're-lam, 'tsal al door 'tscherpte sneuv'len,
Verworgens in 'tgedrangh, en plett'rens' van de Heuv'len,
Wraeck roept mijn Ziel, ô! Wraeck, verlaet u heerschappij,
Kom herwaerts met u kracht, staê Ons in 'twreecken by:
U over-woede macht, wy tot ons hulp behoeven,
Kom, kom, in aller yl, de tijt eyst geen vertoeven.

Och! och! ick ben voorwaer mijn ſelfs nu langer niet,
Kom Wraeck, en wreeckt met my, 'tgeen ghy voor oogen ſiet.
Sa: Princen, beur haer op 'tgemoet wil kundſchap geven,
O! Wraeck, die weer-wraeck torſt.

Omar. k'Stel voor de Vorſt mijn leven.
Amr. Tot vord'ring' van de Wraeck, mijn laetſte druppel bloet.
Baſ. Die woorden ſijn geplaetſt, in 'tbinnenſt' van 'tgemoet.
Rod. Och! Arabierſche Vorſt.
Baſ. Mijn Lief wil 'tſuchten ſtaecken.
Rod. Och! mijn benaeude Ziel, kan nauw'lijckx worden braecken,
Omar. Die ſterckt de gulde Son.
Rod. Och!
Baſ. Naêr-geſucht, ey! vlucht,
Neemt u vry-koers om hooch', tot boven in de Lucht.
Minerv', zy u geley, om d'rechte-wegh te baenen:
Buych u voor 'tGoôn-gericht', en ſtort een vloet van traenen:
Doê klacht, om Weder-wraeck.
Rod. Och!
Baſ. Stil mijn Engelin,
Bedaert u om de kracht, van ſuyv're Liefd, en Min.
'tGehecht aen 'twit papier, zy u bekent, ô Gooden,
Die Luſt, en Yver ijlt, door dienſt der wil'ge Booden,
O! my, hoe ſiet 'tBegin, hier van noch eens een Ent,
Ach! Rododaphnee-Lieff, mijn hecht Echts-fondament,
Ick ſweer, eer langh' het Rijck der Perſſen, te beſtormen.
Rod. k'Wil u dan hulp-zaem ſijn.
Baſ. Soo: wil 'tgemoet, hervormen,
Voor 'tdroev', een blijtſchap plaetſt,
Amr. Dat ſterckt U, en de Vorſt,
Baſ. Maer wie heeft 'tſchoonſte-ſchoon, ſo ſchelms, met ſchelms bemorſt
Omar. Geen recht door-liefdich hert.
Amr. 'tGe-aerdt der ſchenb're handen,
Die 'tſchelms voor d'Eerb're-karr' vaeck onbeſchaemt in-ſpanden,
Baſ. O! dulde-looſe ſpijt, aen my eylaes geſchiet.
Wiſt ick de Wraeck, ſtraff my, wenn' ick s'onſtraf baer liet,
Ach! Rododaphnee-Lieff, u Vorſt, en ſal niet ruſten,
Voor hy in dees', ô! Wraeck, boet dier geterchde luſten.
O! luſten tot de Wraeck, in 'twreecken nimmer flou,

O!

O! Goôn, wist ick aen wien ick 'tschelm-stuck wreecken sou,
Mijn Macht moest op de been, met hun geterchde krachten,
Ontsiende geen Gewelt, schoon Onder-aertsche Machten,
Ach! Rododaphnee-Lieff, dat ick eens uyt u Bron,
Het kunt, naer lust, tot Wraeck, om Weêr-wraeck, putten kon.
Ach! Roem, en Eerb're-maecht, Erff-ziel van 'thoochst' gebieden,
Aensiet u trouwe Vorst, die noeyt van u sal vlieden,
Maer blijven totter doot, vaeck Dach, en Nacht u by,
Doê kunt aen my u Vorst, aen my, ey! Lieff, aen my.

Rod. O! Vorst, kost 't Wildernis, mett'saem haer Telgen spreecken,
Waer doorick zy gedwaelt; wat wou de Wraeck niet wreecken.
Die 'tschelms, soo schelms beschond', omgort met woede Nijt,
O! Vorst, wenn' ick 'therdenck, die gruw'le hoôn, en spijt,
'tGeen my om 'twitt' van Min, is voor de Boegh' gedreeven,
Dan dunckme, k'hoor hier niet, maer onder d'Aerdt te leeven,
Off voor een Aês op's Velt, ten Leeuw' en Tijger-dier,
Dien: diemen vindt (Meê Vorst) verlecker-tant op 'tspier,
Van Menschelijcken-aert. Och! Arabiersche Helden,
'tSchaem-root mijn boesem uyt, wenn' k'eenmael kom te melden.
Mijn Vaeders woedend' hert, 'tgeen my dus heeft gestelt,
Ten Acker, voor de Ploegh', om ploegen, 'tvruchtb're-velt,
Naest d'alderminste Slaev', ô! my, mijn Eer, wiens vlercken?
Bedecken dees' u schandt. ô! Beestelijcke wercken,
Voor my een Koninckx-kint, een eenich Vaeders-zaet,
Die zich verheert bevint, tot in den hoochsten-graet,
O! my, een Koninckx-kint, dus onder voet te treeden.
k'Verworgh' mijn selven schier,

Bas. Bedaert u, en geeft reeden,

Amr. Vorstinn' aensiet u Vorst,

Omar. Wat's dit een gruw'le daet?

Rod. O! Vorst noeyt quaet soo quaet, of 'tis noch eens soo quaet,
Wat heb ick hooch geweest? hoe deck ick nu dees schanden?
Wat letme dat ick dit, van een niet rijt met tanden?
En werp hier Arm', en Beên, en gins de rest op't Velt,
De Voog'len tot een aês.

Bas. k'Bidt u gemoet herstelt.
Ach! uytgekeurde Roos, als noch gelijck voor deesen,
Kom herwarts by u Vorst, die u behoet voor 'tvreesen,

VVaer

Waer-meê het jeuchd'ge-hert, soo deerlijck is bevaên.
Rod. O! Vorst.
Bas. Mijn Licht, en Son.
Rod. Och! hoe ben ick verraên,
Om d'ongeveynsde Lieffd, die wy eer' t'saem soet pleechden:
Mijn Vorst waer ick my keer, bevind ick nu d'ondeechden,
O! my, een Koninckx-kint, ô! ramp waer ick my wenn',
Bas. Hoe koockt mijn bloet.
Rod. O! my.
Bas. Dat haer den Donder schenn',
Die u torst onder voet, en dit verraet aen stichten,
k'Sweer raeck ick Tauri op, een bloet-bat daer te richten,
En wreecken dubbel-vout, 'tleet U, en My betoont,
Rod. Ghy tercht mijn lusten meêr, wenn' ghy het minst' verschoont.
Amr. Verschooningh? neen, ô! neen.
Bas. Niet een den dans 'tontspart'len.
Amr. Geen rust voor 't Treur-Tonneel, beschou een treurich mart'len.
Omar. Hoe-danich is de saeck? Vorstinn' staeckt u gequel.
Rod. O! my, soo wonderbaer.
Amr. Laet wreecken 'twond're-spel.
Rod. O! my, het wond're-spel, uyt enckel haet gesprooten,
Is my Raempzael'ge, ach! voor 'tjeuchd'ge hert geschooten,
Daer leyt het nu en knacht, on-eynd'lijck, sonder rust,
O! Goôn, wie heelt dien smert?
Bas. De Vorst die u vaeck kust.
Secht d'oorsaeck doch van 'tspel, siet daer k'sal 'tschellems wreecken
Off men verplettet my.
Rod. k'Wil eer mijn selfs door-steecken,
Als soo een Helt te sien, ontzielt voor een Slavinn'.
Bas. Slavinn'? neen, geen Slavinn', sulckx plaetst noeyt in mijn sin.
Die u dwongh dit gewaet, voor s'Koninckx-prael, te vieren,
Sal ick (dat sweer ick dier) naer Ach'rons naerheyt stieren,
Een Koninckx-kint Slavinn', ô! Wraeck, my hulp verliên,
O! Son, die 'tal besiet, hoe kondt ghy sulckx aensien?
Hoe kon u lief b're glans, op Tauri-toppen schijnen,
Daer soo een van u Rey, de Ploegh' trock met veel pijnen?
En knaechden k'weet niet hoe, om uyt komst', of de Door,
Doch g'heb eens klacht' verhoort, en 'tLam verlost uyt noot,

De

De zuyl, waer op ick ſtuer, de koers van al mijn krachten,
Ach! Rododaphee Lieff,

Rod. Mijn Vorſt.

Baſ. Mijn Trou: wech klachten.
Verſchuyl u onder d'Aerdt, waer 'tNaere u lief-kooſt,
k'En wil u niet, maer dees', mijn Ziel-ontfonckb're trooſt.

Rod. Wat's dit gemoet beſwaert, ô! my, wech druckb're rampen,
k'Stae als verſuft, (ô! Schim) om tegens u te kampen;

Baſ. Kampt liever naeſt u Vorſt, mijn hoonich ſoete ſmaeck,
Die voor u treê ten Strijdt,en wreecken wil de Wraeck,
Waer van d'Aerdt Weêr-wraeck eyſt.

Rod. Ia Wraeck, ô! Vorſt der Vorſten,
k'Vervloeck ſchier(door wann- troſt)d'uyr doen ick aen de Borſten,
Der Ziele-laevingh' ſoogh, ja mijn Geboorten-dach,
En ſtraff my niet, ô! Goôn, 'tzijn ydel-heden, ach!
Ach! rampen, ramp, op ramp, wanneer ſult ghy eens ende,
En helpen my, ach! my, uyt 'tNaere der elende?
'tOneynd'lijck, ſonder ruſt, ô! Hemel ſiê u Kint,
O! Aerdt ſiê u Slavinn'!

Baſ. Hoe langh noch dus ontſint?
Ach! ſal ick 'tdroeve hert, niet eens weêr vreuchdich maecken,
En 'teer gevvenſchte ſoet, met liefb're luſten ſmaecken,
Wat raet mijn Princen hier?

Amr. Maeckt dat's u kuntſchap doet,
Van alles, hoe, en wat, en, waerom dus verwoet,
Vervreemt van Landt, en Hoff, en ganſch verarmt van leden,
Vol anghſten totter doodt, om ſichtich in het treden.
En ick en weet niet hoe, als een Slavinn' vermomt,

Omar. Vorſtinn' doê kunt u Vorſt, die Vorſt'lijck tot u komt;

Baſ. Ach! Perſiaenſche pronck, verhoort en acht dit ſmeecken,
Van u lief-waerde Vorſt, die van u wil een teecken,
Als dees' te droeve komſt'.

Rod. Dat weet dien Hemel hooch',
En d'held're Middach-Son, waer k'ſtaech op heb het oogh?
Verkloeckt u droev' gemoet, ſchep aêm her-nieut u leven,
En treê u Vorſt te moet.

Baſ. Ach! kom mijn Toe-verlaet,
Waer liefd' met t'ſaem de Trou, hecht op gegront-veſt ſtaet.

Rod. O! Vorst, soo langh ick leev', sal k'aen het laetst' gedencken,
Als 'tgeen ghy liefdigh schreeff, en çierden met geschencken,
En geurden om, en om, dat brenght my dus in schant:
Maer k'acht die schanden niet, ick wijsse van mijn handt.
Die schant, en is geen schant, want s'is met liefd' gemengelt,
O! Vorst, hoe raeck ick noch van deese last ontstrengelt?
Waer me ick ben geboeyt, ô! my, ô! my, soo swaer,
Hoe knelt my dit aen 'thert, gesucht wat zijt ghy naêr,
Ey! toom u naericheyt, laet ijlen u geswinden,
En denckt die 'tSchaepje bint, sal weêr een Wolff ontbinden,
Wraeck my, een Koninckx-kint, om dat 'tmet hert, en sin,
U Vorst mint, moet (ô! ramp) in 'tSlaefs-tal, als Slavinn',
En ploegen als een Beest, ô! Aerdt hoe derff ick 'tspreecken,
Men dwongh my met gewelt, d'echt Eerb're-trou, te breecken,
Die daer (Man-moed'ge Vorst) soo heerlijck is verplicht.
Bas. Dat's knntbaer by de Goôn, en dat Alsiende licht.
Rod. O! neen, sey 'trecht gemoet, veel liever ongebooren,
Dan breecken soo een Trou, van duysent uytverkooren,
O! uyt-gekeurde Trou, soo lichtlijck niet geacht,
U wond're heerschappy, en wijt-beroemde Macht.
Sou ick een Dardamon, voor soo een Basram kiesen?
Neen: nu noch nimmermeer, al sou ick 'thooft verliesen,
Soo treêick niet een treê, van Trouheyts-weegen af,
Al stondt daer 'tHels-gewelt, uyt 'tonder-aertsche graff,
O! neen Man-moed'ge Vorst, k'dacht die licht Trou gaet schenden.
Loopt teegen, alle heyl: sijn soet wert suer in 'tende.
Dien over-grijsen-kop, mijn Vaeder ist die 'tdoet,
Bloet-dorstigen Tyran, van u Ziels eygen bloet!
Hadt ghy my noch voor 'tschelms, in Kercker-kleen doen dooden,
Het Willste riep geen Wraeck, fy dit dult geen Goôden,
Noch geen'ge Vorst op Aerdt, ô! hooch geterchde Wraeck,
Gae terght die in sulck woên, niet hebben als vermaeck.
Bas. Verbastert Pers gespuys, hoe kan ick my betoomen?
Maer k'sweer eer-langh' (met Hulp) by Gangis rijcke stroomen,
By Goôn, by Son, by Maen, by Sterr', ja 'tFirmament,
By 'tOost, by 'tVVest, by 'tZuydt, by 'tNoort, ja VVerelts ent,
By Scepter, Kroon, en Rijck, by Alles hier op Aerden,
By dat voor s'Menschen oogh', sich nimmer en verklaerden,

U on-

U ondergangh te ſien, ſelfs trap'len op den keel,
Dien Grijſen die Ons hoônt, ſoo naeck 'tverderff geheel,
Van 'tPerſiaenſch gebiet.

Rod. Ick wenſch dien dach t'aenſchouwen,
Op dat aen 'twanckelbaer eens hecht het Vaſt vertrouwen:
Hoe iſt met my verkeert? te recht eylaes! verkeert,
Siê 'tKoninckklijck gewaet, in 'tſlecht Slavins verneert,
'tIs droev' met my geweeſt, wat ſal't ten eynd' noch weeſen?
O! my, als 'therdenck, ſoo ſchijnt noch 'thert te vreeſen.

Baſ. Vorſtinn', 'tis Kinder-vrees', men acht die Min als niet,

Rod. Loff geev' ick die my eens verloſt heeft uyt 'tverdriet.
'tVerdriet dat my aen 'thert (ô! ramp) heeft leggen knaegen,
Wel ruym twee-jaeren langh, en vier-en-twintich daegen,
Maer nu heeft 'teens een Ent, ô! Son die 'tal beſtraelt,
Waer ben ick om u (ô! mijn Waerde Vorſt) gedwaelt?
Door Boſch, door Bergh', en Dall', ô! my k'en weet waer heenen,
My dunckt, wenn' ick 'therdenck, de Aert ſpringt voor mijn ſcheenen
O! Vorſt, wat heeft de Liefd', een onderlinge kracht?

Baſ. Mijn Perſiaenſche Son, mijn dwaelſter by der Nacht.

Rod. Ja Nacht, dien Naere-nacht koſt' my wel duyſent ſuchjes,
Mijn ſpeelen op't Tonneel, was 'tdroeffſte Spel, voor Kluchjes;
Want vrees', en Naere anghſt, het jeuchdich-hert betooch:
Geen ſlaepen was in mijn, maer wel een waeckend' oogh.
Weer-ſichtich om, en om, of ſchoon de Waeckers ſliepen,
Dat ſoo, dat geen van al, yets repten, wat d'aêr riepen.
k'Dacht wel-gewenſchte tijt, ô! uyr voor Midder-nacht,
Mijn voor-genoomen ſaeck, die wil als nu volbracht.
Ick maeckten alles klaer, met ſuchten, weenen, beeven,
Om dien vervloeckten-hoop, te brengen t'ſaem om 'tleven:
Dus greep ick d'een by 'thaeyr, en d'ander by den ſtrot,
En ſey: dit woeſte-velt, ſal nu ſijn 'tMoort ſchavot,
Waer Perſſen aen gedenck, niet een beſton te ſchreeuwen,
k'Riep Wraeck met vollen Mondt, hier's aes ghy woede Leeuwen,
Mits teegh ick op het padt, och! och! wat was in my?
Ick keeck wel duyſent-mael, dan dus, dan ſoo ter zy,
Niet eenen haeyr op't hooſt, of 'thadt een ſweetich dropje:
Te recht ſey 'tdroev' gemoet, eer' vreuchdich hert hoe klopje,
Hoe klopje in de borſt? wat heb ick ſuchts geſucht,

k'En ſach noch Son, noch Maen, noch Sterren aen de Lucht,
Hier miſten ick den wegh, daer liep ick trooſt'loos teegen,
Gins terden my 'tGeſpoock, och! hoe wier ick verleegen,
Verleegen, Moogent-Vorſt, om u, en anders geen,
Wat heb ick om ons Liefd' te ſchooren, niet geleên,
Maer loff zy d'Hemel Goôn, en al het Heyl daer boven,
Die my Rampzael'ge hier, verloſte van 'tverſchooven,
Ick arm verſchoovelingh, verſchoovelingh' ick ſegh',
O Vorſt! naer 'tlangh' gedwael, genaecktmen eens den wegh.
Maer 'tgeen my is betoont, vergeet ick noeyt mijn daegen,
Wat wil ick luſten boên, geraeck ick eens aen 'tplaeghen,
Baſ. Geraeck ghy Tauri op, ick wil men niets verſchoon,
Rod. Op dat ghy 'tçier ſult ſijn, van Vaeders waerde Troon,
Ick ſchaem my dus (ô Vorſt!) te ſchijnen voor u oogen,
Aenſiet, eylaes! ten recht, die voor u leyt geboogen,
En eyſt van 'tſchelms, een Wraeck.
Baſ. k'Ly langher hoôn, noch ſmaet,
Wat is dit voor een ſchelms? wat is dit voor een daet?
Wat is dit voor een ſtuck? wat is hier Wraeckx begonnen?
k'En ruſt niet, roept de Wraeck voor dat ick ſiê geſchonnen.
Die u torſt onder voet; ſa, ſchep Man-moedichcyt,
Volvoêr die naeſt u Vorſt,
Rod. Gewillich, en bereyt.
Baſ. Sa: Princen pres u Heyr, men ſal den Pers gaen perſſen,
En 'tArabierſche hert, in 'tPerſſens-bloet, ververſſen.
Dien ſpijt aen Dees', en My, geſchiet, en heeft geen ruſt,
O! gruw'len ſpijt,
Rod. O! Tijger-aerd'ge luſt,
Baſ. Den Hemel dultſe niet, noch kan ſulckx niet gedoogen,
Nochtans is by de Goôn, een onderlingh vermoogen,
Amr. Die vord'ren u tot Wraeck, eer dat dien Phœbus daecht,
Omar. Hy torſt den Lauwer-krans, die ſtrijt voor ſoo een Maecht,
Amr. Hy ſteygert Tauri op, om Perſſens-rijck te çieren,
Rod. Hy is, voorwaer hy is, waerdt Vaeders-ſtaff te ſwieren,
Amr. Soo ſchep een Moet Vorſtinn', u Vorſt, die is gemoet,
Baſ. U Vorſt, mijn Daegeraet, die haeckt naer 'tPerſſens-bloet,
Sijn luſten ſijn tot Wraeck, hy kan dien ſmaet niet dulden,
Te gruw'lijck is 'tverbrodt, geen Goudt kan het vergulden,

Al waert ſchoon Peruws-pronck, ja 'tkoſt'le van der Aerdt.
Man-moedich is u Vorſt, ach! dat ghy meê ſoo waert,
Men trat met 'tvolle Heyr, eer Phœbus weêr ſou ſchijnen,
Te Velt, en ſey de glans van Perſſen aen 'tverdwijnen,
Met al hun moedicheyt, hoe wil die handt noch woên,
Wenn eens de Wraeck-luſt queelt, gemoed'ge helpt voldoen,
U luſt: ick ben te dienſt,

Amr. Geen tijt dat let in 'twreecken, (ſmeecken,
Dan eyſt de Wraeck, Verworgh, Houw', Schiet, verſchoon geen
Acht alles te vergeefs, ſchoon 'tſmeecken, val te voet,
Met traenen overvloeyt, als 'tLandt van Nijlus vloet;
Ha! Perſſen, k'ſie u vall' al ſtaen, in hun geboorte,
Ten puyn-hoop, onder voet, Huys, Tooren, Wall', en Poorten,
Onachtſaem al u Prael', gedenck, hoe iſt verkeert,
'tVerneedert raeck verhoocht, en weêr, 'tverhoocht', verneert,

Baſ. Mijn Rododaphee-Lieff, ſchep moet in deeſe ſaecken,
Den tijt genaeckt dat wy Wraeckx-vreuchden ſullen maecken,

Rod. Mijn Vorſt tot inder doodt, ick een getrouheyt ſweer,

Omar. Den laetſten druppel bloets, verheerlijckt Beyd' u Eer,

Amr. Die handt is voor de Vorſt, ſoo langh' die ſtreckt ten Strijden,

Omar. Waer Perſſen onder voet, hoe ſoud' ick my verblijden,

Rod. Laet ick eerſt ſijn verblijt, dien die het gaet te naer,
Och! wenn' ick dat herdenck, vind' ick 'tgemoet te ſwaer,
Te ſwaer Veel-moogend' Vorſt, om een'ge reên te uyten,

Baſ. Ey! teugelt dat een wijl, de Wraeck-luſt ſal 'tontſluyten,
Sa: Princen 'tLijff om-gort, in ijl gepreſt de Macht,
Brengh alles op de been, op dat eens wert volbracht,
Dien hooch geſwooren Wraeck,

Rod. Fortuyn, voor-wint wil ſtreeven,
In 'tgroot gewelt der Goôn, is al 'tbeleyt gegeeven,
Ey! keêr u ſtrafheyt om, aenſiet die u toe-lacht,

Baſ. De Wraeck noeyt meer verblijt, als midden in der Nacht,

Amr. Zy waeckt, wenn 'twaeck-oogh' ſlaept,

Omar. Te beeter om verraſſen,

Baſ. Den Hemel gun ons Heyl, om op de ſaeck te paſſen,
Eer Phœbi Morgen daecht, is Tauri ganſch omrent,
Mijn Rododaphnee-Lieff,

Rod. Mijn Vorſt: *Aenſiet het Ent.*

Rey:

Van Persiaenen, en Arabiers.

Zang.

WErelts hechte Zuyl, en Roem,
Een der vier, Hooch-Keyserdommen,
Moedich midden, om en om,
Ghy den Tauri hebt beklommen.
Ghy op Gangis door u Helden,
Eer', en noch, veel Machts neêr-velden,
Tert d'Armêên, en Arabier,
Schijt, Sarmâât, Macedonier.
Tarter, Môôr, moet voor u schricken,
Grieck, Romeyn, met al hun blicken,
'tHelden koest'ren past u braeff,
Gun u Vyandt geen'ge Slaeff,
Off ghy sult u eygen stricken.

Tegen-Zang.

WErelts schant-vleck, uyt 'tgesicht,
Fy ghy hebt geen Eer van 'tspreecken,
d'Held're Waerheyt u beticht,
Dat ghy juycht in Trou te breecken,
Die een Liefb're-kus van Vreeden,
Hadt naer 'tleven doen hersmeeden,
Ghy neycht Ooren tot de Nijdt,
Die verslingert, en versmijt.
Wraeck, ghy stelt een Roêm-heldinne,
Voor de Ploegh' als een Slavinne,
Doch: den Hemel, Son, en Maen,
Siet dees', en meer, gruw'len aen,
Strijend' tegen 'twitt' der sinnen.

Toe-Zang.

HEmel, dat het eens verkeerden,
'tMinst' ge-acht, voor u verheerden,
En den Moed'gen Pers, (ô! Goôn)
Van den Arabier verdreven,
Naeckt ontleet, van Rijck, en Kroôn,
En op 'twreetst' gebracht om 'tleven.
Ach! wat moetmen al verdraegen,
Smert, en Ramp, en duysent Plaegen,
Eer *'tBegin, het Ent Aensiet*?
Hemel dulje, dult sulckx niet,
Troost veel liever uyt meê-doogen,
Een: met naêr-beweende oogen,
Die door Bosch, door Bergh', en Dall',
Heeft gedwaelt, ach! zijt haer Wall',
Laet 'er Wraeck, met lusten wreecken,
Stell' Haer, en Meê-hulp, een teecken.

Het Tvveede Bedrijf.

Arraham, Oenaan, Salmanach, Thaliman, (Dardamon *doodt, hem dragende op Boogen, naer s'Krijchs-gebruyck, met een Gevolgh van sleepende Oorloochs-teeckenen)* en't *Gevolgh der Griecksche Gevangenen, en Triumphs Overwinninghe.*

HA! Grieck braveert niet meer, op u Man-moed'ge Helden,
U vleug'len sijn gekort, van daer w'ons Slach aen-stelden,
Tot in 't Ædaïs-gebercht', waer Cinthnos dacht'nis staet,
Ja tot aen 'tStrant Euroops. ha! Pers wats dit een Daet, (blicken,
(Schoon 'tNoorderlijck-gewelt, noch dreycht met 'tscherpt huns
Soo 'tvoor geen Perssen schrickt, en salt voor niemant schricken,)
Verschuyl u in Philoôn, vol ysselijck Gespoock,
Off in Tantalus-wout, of Lethis naêr-gesmoock,
U Roem leyt onder voet, en 'teenemael verslaegen,
Help in Thymocris-dal, aen 'tRiff Beyglinos knaegen,
U luyster is verdooft, die eer' ten Hemel steech,
U goude prael ontrooft, die ghy van Roomers' kreech,
Op 'tmidden Ponti-meyr, (ten aensien van de lusten,
Die moedich in den Slach, de Oorloochs-klingen kusten,
Van 'tgansch verwonnen Volck, nu woest, en sonder toom)
Ha! Grieck, 'tpast Perssen oock te voeren 'tPrael van Roôm,
Het Prael waer 'tCapitoôl, wel eer' op scheen te rommen,
Ghy voerden 'trooff 't Atheên, met al de Edel-dommen,
Nu voeren wy 'tvernoecht Triumphlijck Tauri op,
En steecken dees' Banier, ten spits, van Mulcââns top;
En brommen met een galm. ha! Pers wilt nu vry brallen,
Stell' deesen 't Luck-triumph, rontom u Sterckt', en Wallen,
En Offert, Son, en Maen, u Schat', u Oest, u Vrucht,
Oen. Schoon Dardamon is doodt, ons Faem vliecht in de Lucht,
Sal. Ten Hemel toe gejuycht, voor 'tloff by ons gebleeven,
Thal. Wat swierter een geluck: ach! waert ghy Prins in 'tleven,
Arrah. Voor dees' Roem-helden-daet, verkreech ghy wis 'tAntijck,
Van Sárâyn-Euphraïm, een Zuyl van 'tPerssen-rijck.
Oen. Beschou dien Prins (ô! Goôn) een Schicht veld' hem ter Aerden,
Thal. Vervloeckt, thien-mael-vervloeckt, zy so een Schicht 'tonwaerden,
Oen. Dat hem den Blixem schenn, die op u spitsten 'toogh'

Sal. Den Hemel Zeechnend' Bloet ſoo 'tuyt der aëdren vlooch,
Thal. Mars voerden d'heyl'ge-Ziel, in 'tmidden van den Hemel,
Arrah. Ruſt vry Man-Moed'gen Prins, al 'tGrieckſche Heyr gewemel,
Is 'teenemael verwoeſt, en onder voet gebracht.
Ha! Perſſen, 'tis herſtelt, dat noeyt gedacht', en dacht,
Dees' ſcherp gewette Klingh', ſal tuygen van ons Daeden,
Ja Hemel, Son, en Maen, die wy om 'tluck aenbaeden,
Eer d'Heyren krachten t'ſaem verwerden onder een.
Ha! Pers ghy ſchijnt als nu op d'Helden-karr' te treên,
Nu ſwijcht, dien Moed'gen Grieck, Sarmâât, en Schijt, en Mooren,
d'Romeyn, en Tart', en Parth', moet ylich naer u hooren,
Ja ſelfs d'Atheniaen, den Creet', en Arabier,
Sijn meê ſchier dweê gemaeckt, door kracht des Oorlooch-vier,
En dat geſplitſt' Euroôp, vint ſich in duyſent vreeſen,
'tMoet Perſiaenſche Vorſt, in u Gebiet oock weeſen.
Ach! Phœnix van ons Rijck, wat hebt ghy Slachs weêr-ſtaen,
En menich ſtrijtb'ren Helt, ten Strijdt wel voor gegaen,
Nu lecht ghy daer eylaes! eylaes! ick kus u wonden,
Die midden mijn gemoet, de ſmetticheyt door-gronden,
Neêm ruſt Prins Dardamon, neêm ruſt ghy hebt voldaen,
Laet die u Spoor-betreet, oock u Vyanden ſlaen,
Als ghy om 'tHelden-lodt. ha! Dardamon u wond'ren,
De Werelt door, en door, met Faems-geluyt uyt dond'ren,
Van daer dien gulde Son, met vreuchden rijſt, en daelt,
Roemt ganſch onwinb'ren Pers: Mars heeft u Rijck bepaelt,
Met kracht van Helden-Loff, t'ſaem eeuwich hecht gekloncken,
Roemt, 'troemen komt u toe, laet hert ten Ziel ontfoncken,
Sal. Daer komt ſijn Majeſteyt, verſelt met 'tHoff-geſin,
Oen. Den Hemel gun hem Heyl,
Arrah. Men hael dien Macht'gen in,
Oen. Men ſtroey begeurde Palm, en goude Lauweriren,
Thal. Men buych ſich voor de Vorſt, om hem op't hoochſt' te vieren,
Ar. &c *Langh leev' dien Perſſen Vorſt,*
Sal. Hy voêr Eêns d'Heerſchappy,
Oe.&c *Heyl, drie-mael Heyl, (ô Goôn!) zy hem aen vveder zy,*
Arrah. Men eer hem voor de Goôn, die't Oorloochs-luck komt moeten,
Sa.&c *VVy buygen Macht'ge Vorſt, gevvillich voor u voeten,*
Arrah. Juych Perſiaenen juych, ſchoon ghy u Prins dus ſiet,

Ar.&c. *Langh leev' dien Perssens Vorst, in 'tmidden van' tgebiet,*
Hazz. O! Hemel, wat is dit? zijn 'tdroom', of Spoockerijen,
Mijn Dardamon, ô! ja, ô! neen, wech fantasien,
Wech scheem'rend'-blint gesicht, neen 'tis geen Dardamon.
O! ja, het is voorwaer de Strael van Perssens Son,
Een perel van mijn Kroon, waer alles voor moest schricken,
Wenn hy sijn Helden-vuyst, liet voeren staele blicken,
Tot Wraeck van sijn Vyandt, soo wel in 'tOost, in 't West,
Als 'tlieve swoele Zuydt, ja tot in 'tNoortsche-nest,
Waer sijn Pyramids hooch, uyt beelden Daetb're schreeden;
O! Hemel, dus mijn Prins, mijn Hooft ten Strijdt, 'tvoor-treeden.
Te sien, in 'tbloet versmoort, ontroert eylaes! mijn hert,
En sticht in plaets van vreucht, een al te naere smert,
Mijn Dardamon, mijn Prins, mijn Steun, en Schilt ten Steijden,
Arrah. Ha! Vorst, dees' Helden-daet, sal 'tdroevichst' weêr verblijden,
Oen. Dees teeck'nen toonen 't Loff verovert naer sijn doodt,
Hazz. Geloofr zy d'Hemel Goôn,
Thal. Ha! Vorst, 'tgeluck is groot,
Den Grieck is onder voet, en t'eenemael verslaegen,
Sal. Met recht mach Atlas 't Rijck, en haer, wel onderschraegen,
Hazz. Den Grieck in mijn gewelt, nu schep ick weêr een moet,
Ar.&c *Langh leev' dien Perssens Vorst,*
Hazz. Ha! Zeeghen-rijcke vloet,
Van boven, af gedaelt, uyt 'tonderlingh' gesprooten,
Juych Onderdaenen juych, ghy zijt daer meê begooten,
Nu streeff Fortuyn voorwint,
Arrah. Die blijff soo eeuwich staen,
Oen. Laes! s'is soo wanckelbaer,
Sal. Ick bouw' op Son, en Maen,
Hazz. Man-moed'gen Oorloochs-liên, gequeeckt in Oorloochs-daeden,
Door kracht van Boogh, en Klingh', ghy die mijn Velt-armaeden,
Naer Prins Dardamons doodt, gevoert hebt, en den Grieck,
Gebracht gansch onder voet, ja hem gekort den wieck,
Waer hy tot in de Lucht; wel eer' meê scheen te vliegen,
Dies voêr vry d'Helden-naem, al ist een erff naer 't Wiegen,
'tKomt u (ô! Strijtb're) toe, ten recht, en naer den aert.
Geen Mensch en hecht hier aen, ten zy hy 'twint ten Swaerdt;
Dat over-strijtb're Swaerdt, 'tgeen s'Vyandts Macht derft keeren,

Arrah. Dat bleeck wel aen dien Prins, dien Helt van Boogh', en Speeren,
En hy ! schoon dus vernielt) vol-voerden 'tlist'ge werck,
Trat 't Heyr gemoedicht voor , hiel stant , in 'truym beperck,
Ja hadd' haer loop, en pas , soo aerdich afgesneeden,
Men storten van 'tGebercht', by duysenden geleeden,
Soo dat de Taïs , een Brugh' van Lijcken scheen te sijn,
Men stack, men hieuw', men schoot, in aerts-Vyanden schijn,
Men spaerden kleyn noch groot,'tmoest al door 'tscherpte sneuv'len
Hazz. Waer dienden ons dit luck,
Arrah. In 'tmidden Gigans heuv'len,
Niet verr' van Orïon, Hircâân , en Taî gestroomt',
In 't aensien Nindus-wout, vol Balsem geur'-geboomt',
Daer daelden de Fortuyn, en liet haer wimp'len streeven ,
Tot vreucht van U, en Rijck,
Oen. Ha ! Eeuw' die wy beleven,
Hazz. Laes ! perel van mijn Kroon, dus in u Lent gevelt,
k'Vervloeck dien wreeden Schicht, die dooden u ô! Helt ;
Arrah. Ha ! Sophij Macht'ge Vorst, aenvaêr dees Grieckx Banieren,
En Oorloochs Waepen-tuych, 'troem-Loff, sal'thooft verçieren,
Van U, en Dardamon, schoon hy dus leyt door-wont,
Ha ! Vorst, een pronck çieraet, van 'tgansche Werelts-rondt ;
Aenvaêr wijl 'tluck toe-lacht, dit, van die haer verneeren,
Voor u Groot-machticheyt,
Hazz. Ha ! Grieck u Triumpheeren,
Is in den Pers sijn handt, soo wonder wel geluckt,
Oen. Wie tegens u (ô ! Vorst) op-staet, is waert verdruckt,
Thal. Onwaert hy d'Aerdt betreet, die onwaert 'tSwaert derft trecken,
Arrah. Wy (schoon den Prins is doodt) gewillig 'tRijck om-hecken,
Sal. Die handt is voor den Vorst,
Thal. Die Klingh, en Helden-kracht,
Oen. Mijn Geest, en laetsten-bloet, en mijn gewil'gen Macht,
Arrah. 'tMijn, wat het leven lieft, seght : 'tvoor de Vorst te waegen,
Hzaz. De kracht van Perssens Son, verheerlijckt U, u daegen,
Gemoedicht Helden-hert, vaêr voort met u geluck,
En ghy die t'saem voor 'tRijck wil stellen voet by 'tstuck,
Dien Moed'gen Grieck verneert , wat Tong' sal 'tLoff uyt-spreeckẽ
O ! Goôn, k'heb soo een Wraeck, noch op het Wreetst 'te wreeckẽ.
En waert ghy Ed'len Prins, noch die m'eer voor sach treên,

Ghy

Ghy soudt den Arabier van Rijck, en Kroon, ontleên,
Een die my ys'lijck hoônt, k'en kan 'niet langer dulden,
Hy waent voor my te hooch, ja sweert men hem sal Hulden,
Eer langh' (by Scepter, Kroon) gebiedend' Perssens Vorst,
Ghy Strijtb're-helden t'saem, verdelght die my dus torst,
Diens Voor-zaet my wel eer' met Oorloochs-kracht ook dreychden

Arrah. Gelijck 't Grieckx Moed'ge hooft, steets ned'rich voor u neychden,
Soo sal den Arabier (ô! Vorst) seer haest oock doen,

Hazz. k'Geeff' alles u ten rooff,

Arrah. Soo sal haer bloet ons voên,

Oen. Haer Schatt' en Lijff-çieraet, haer Keem'len, Olyphanten,
Sal 't Helden-hert met vreucht, in plaets van droefheyt planten,

Sal. Haer Son verdonckert al,

Thal. De Vorst die zy gerust,
In Vreê heb ick verdriet, en weêr in Oorlooch lust,

Arrah. Geen Moedich Helden-hert, laet sich van Vreede streelen,

Thal. Ha! Vorst wenn' tu-gelieft, laet dit den Oorlooch heelen,
Een teecken van den Grieck, dat terght den Arabier,

Arrah. Beschou veel-moogend' Vorst, daers plaets voor noch soo vier,
k'En schrick voor Boogh', noch Klingh', gelijck de Goôn wel weten
En noeyt is 't Helden-hert, met Kinder-vrees beseten,
Maer Moedich tot den Strijdt, te vechten om de Eer,
Soo langh daer adem is legh ick geen Waep'nen neêr.
Is d'eene Macht van 'tlijff, soo salt de aêr vol-voeren,
Dus hechten d'Eedt (ô! Vorst) die wy te saem dier swoeren;
Op 'tscherpst' van ons Geweer, in 'tmidden van den Nacht,
Eer 'tdolle Grieckſche-heyr, ten onder wiert gebracht,

Thal. Die blijff voor d'Arabier, noch op den dach van heeden,

Arrah. Veel liever voor den Droes, dan die te over-treeden,

Oen. Veel liever noeyt gebaert,

Sal. Den Hemel dult 'et niet,

Arrah. Daer: kerff my, soo ghy wilt, wenn sulckx t'onrecht geschiet,

Hazz. Vaêr voort met uwer Eedt, ghy trouwe Oorloochs-helden,
Op dat (naest Dardamon) de Faem u Loff mach melden,
Ten vier gewesten uyt, den Hemel hooch beschijnt,
Het neêr-gedaelt geluck, wiens luyster noeyt verdwijnt,
Den Grieck in mijn gewelt, k'wil Mars in Jovi, looven,
Ha! Perssen, k'sie u glans, meer schijnen, dan verdooven,

Tert 'tschoonst' van Daegeraet, beproncktin Thetis-schoot,
Sa: die Gewaepent zijt, gaê helpt u Vorst uyt noodt,
Verdelght dien Arabier, geen Volck sal u manqueeren,
Wilt haer den selfden dans, als die van Griecken, leeren,
Valt soo van 't Westen in, ontsiê geen steyl gewelt,
Op dat elck voor den Vorst, erckent zy voor een Helt,
Een Helt als deesen Prins. ach! Dardamon van waerden,
Wiens luyster Perssens-pronck voor yder eer' verklaerden,
Door 'tvoeren van de Klingh'; ghy maeckt mijn strafheyt dweê,
Als ick u laes! beschou; Mijn Rododapheneé,
Ontaert u bitsich hert, of laet u 't Wilt verslinden,
Geen woedend' Arabier, maer dees' zy u Beminden:
Die 'tleven in den Strijdt, voor 't Rijck vaeck heeft gewaecht,
Laes! Moed'gen Iongelingh, 'tSchicht Atrops heeft gegraecht,
Naer u vergoude Ziel, die midden 'tlichaem pronckten:
Ach! Ed'len Dardamon, waer alles door ontfonckten,
Nu lecht ghy daer eylaes! verwelckt van fleur, en ent,
Kom hier (ô! ghy Slavinn') soo ghy noch levent bent,
Aensiet u Prins gevelt, ontleet van Geest, en Leven,
Maer k'wil een Arraham, in plaets van dees', u geven,
Wenn hy den Arabier, van Roêm, en Waên, berooft,
En voor my 'tBeckenneel, van Basram brenght, geklooft,
Ten Triumph, als dit Tuych van Griecken, in mijn Woninck,
Gaê Helden wreeckt de Wraeck, tot prael van uwen Koninck,
Op dat hy u met gonst, van heerlijckheyt beloont.
Ghy Arraham, mijn Kindt, ghy Thaliman, Nachrôônt,
Ghy Oenâan, Typhlin, ghy Salmanach, Mimmâânen;
En wat de Vorst, noch schenckt, gaet Ed'le Onderdaenen,
Brengh haest hier in mijn Macht, d'hoochmoed'gen Arabier,
Belooft niet, wat ghy doet, soo lijff-schut, als quartier.
Treê dan gemoedicht heên, met t'saem u Oorloochs-krachten,
Arrah. Gezegent zy de Vorst,
Thal. Wy gaen ons plicht betrachten,
Ontsiende geen gewelt, al waert schoon Plutoôs-stoet,
Hazz. Men wacht met vreucht u komst': sa, Helden schep een moet,
Oen. Den Zegen daelt op 't Heyr,
Sal. Wy bidden om 'tverwinnen,
Hazz. Mijn bange Ziel schep lucht. Fortuyn, mijn luckx Godinne,
k'Wil

k'Wil u Janus-kerck dienst aen d'Oraculen doen,
Of midden Nymphis-velt; voor u de lusten boên,
Dien ghy van Aura eyst, verhoort een Vorst'lijck-smeecken,
Ey! daelt in eyg'nen schijn, vertoont my 'tluckich teecken,
Een strevende voor-wint, van my op't hoochst' geacht,
Geluckich is de koers, die ghy soo vaeck toe-lacht,
Geluckich is het Landt, waer in u luck wil woonen,
Gaê mijn gezegent Volck, op datmen u mach kroonen,
Met Palm, en Lauwerier, voor 'tHelden-hooft verjeucht,

Arrah. Wy scheyden van de Vorst,

Thal. Hy wacht weêr-komst' met vreucht,
Triumph'lijck Tauri op, ten Hoov' der Persiaenen,

Hazz. Godt Mars wil U en 'tHeyr, den woesten wech ruym-baenen,

Arrah. O! Hemel zijt met ons,

Hazz. Daer gaen mijn Strijtb're heên,
Gewaepent tot den kop, om d'Arabier te dweên,
Die sich tot aen 'tGesternn', ja hooger derft verheffen,
k'Verhoop dat dit Gevecht, vry meer als 'tGrieckx sal treffen;
Op dat hun hoogen-waen, hier naer niet meer braveert,
Ach! sach dien grijsen-kop, den Arabier verneert,
Gelijck al 'tGrieck-geprael, verjeucht stonden dees' haeren;
Dien tijt, dien Gulden-tijt, wil alles openbaeren,
De goede Hemel Goôn, beveel ick gansch de saeck,
k'Wil dat al 'tHoff-gesin, toon droefheyt, voor vermaeck,
Met Sack, en Asch, op't hooft, ten Tempel in te treden,
En doen aen Mahometh Reuck-offrandt, en Gebeeden:
Voor Son, en Maen, en Lucht, al wat Eer toe-komt,
My dunckt de vlugge Faem, 'tluck moedich al uyt bromt,
Ja stuert als door Minerv' d'verwonnen Strijts-banieren,
'tGewenschte Beckenneel, van thooft der Arabieren,
Aen my der Perssen Vorst, in't midden Tauri wall'.
O! Hemel! 'tRijck, en Al, behoet voor ongeval;
Men voêr voor eerst dit Volck, en Oorloochs-tuych te saemen,
Naer 'tStercke Slot, Tauwâân, Rodin, en Big'lôn-ââmen,
Nonôôs, Gilgahason, O nijn, en daer om heêr.
Aen winningh van een Strijdt, leyt s'Krigers hoochste Eer.

REY:

VAN PERSIAENSCHE, EN ARABIERSCHE JUFF'REN.

ZANG.

MEn wil Palm, en Mirth' gaen streng'len,
Geur'geblomt', en Lauwerier;
'tHelden-Loff, daer onder meng'len,
Spijt den Grieck, en Arabier:
d'Een die sweeft vast onder 'tknijpen,
En den aêr leyt vaeck aen 'tgijpen,
Krijcht die oock den wisse Slach,
Als een damp sal Hy verdwijnen,
Jam'ren, klaegen, Nacht, en Dach.
Son, noch Maen, sal 'tRijck beschijnen,
En men sal de Liefd', en Min;
Met gewelt van krachten vleug'len,
Off Ons Macht, en heeft niet in,
Om Hoochmoet, en Waên te teug'len,
Soo raeckt alles in 'tgebiet:
Men veracht de Daeden niet.
Schoon den Helt verloôr sijn leven,
'tLoff Ons Eeuwich is gebleven.

TEGEN-ZANG.

WEch met streng'len, wech met proncken
Laet de Wraeck, op't wreeck Tonneel,
Rijten, Knaegen, aen de Schoncken,
Slurpen 'tbloet uyt 'tBeckenneel;
Wraeck, den Yver wil niet rusten,
Voor die hooch geterchde lusten,
Sijn in 'tBloet-bat, als versaet:
'tBloet-bat, dat ghy selfs gaet stichten,
Door een in-gesoogen Haet,
Sal ons nu, noch noyt doen swichten,
Komt al vry met u gewelt,
Die ghy soeckt, sal selfs daer weesen,
Wel-gemoet, in't ruyme Velt,
Om dien Pers, den Boogh 'ther-peesen,
Hoochmoet komt vaeck voor den Val,
'tDroevichst', maeckt wel Bly-geschal,
m'Hoopt eer Phœbus 'thooft haelt onder,
't Ent te sien, en 's Werelts wonder,

TOE-ZANG.

WEl-gemoedicht sijn de Helden,
Om weêr staen, weêr zijts gewelden,
De Slavinn', niet meer Slavinn';
Maer veraert'er aert, met sinnen,
Om her-kracht' van Liefd', en Min,
En de liefb're Naem, Heldinne,
Te volvoeren: Zy haer vlijt,
Siet s'omgort'er Leên met 'tWaepen,
Wil noch Slaeven, Rusten, Slaepen,
Voor verwinning, van den Strijt.

HET

Het Derde Bedrijf.

Basram, Rododaphnee', Amrin, Omaran, *Met een Gevolgh van Hoff-gesin, en gewaepende Oorloochs-lieden.*

Vorstinn', hoe nu 'tgemoet?
Rod. Heel anders als voor-deesen,
Daer ick de vrees voor hadt, moet selfs nu voor my vreesen.
Bas. Ha! dats wel haest verkeert, ten recht verkeeren kant,
Rod. Die meent bevrijt te sijn, steeckt in hellen brant,
Amr. Die vaeck een ander jaecht, staet selfs niet stil, door 'tjaegen,
Rod. Daer leyt 'tSlavins-geboey, die't lust, die mach het draegen,
En gins 'tvervloeckt Gewaet, tot flenteren gescheurt,
Bas. Gemoedicht naest u Vorst, nu nimmer-meer getreurt,
Rod. Neen: 'ttreuren is nu uyt, verhardt door kracht van swaerden,
De Kinder-vrees vlooch heên, doen ick dit tuych aenvaerden,
Och! k'plaetsten 'tHelden-hert, soo moedichlijck daer in,
Bas. Vervloeckte Ploegh;
Rod. Ey! niet vervloeckt mijn Vorst, zy teelt u een Heldinn',
Ja een die Duyvel, Doodt, noch niets ontsiet, om wreecken,
Bas. Dat speur ick nu te recht,
Rod. Den Hemel geev' my 't teecken,
Ja streckt mijn trouwe hulp, soo wel by Daech, als Nacht.
Bas. Men wil op't Wreeck-tonneel, ons Wraeck-lust speelt vol kracht,
Amr. De Wraeck-lust terght de Vorst in't midden van sijn rusten,
Rod. Was 'thert ter doodt bedroeft, 'tverquickt sich weêr in lusten,
En swemt als in een Vloet, van wreeckens dertelheyt,
Omar. Vorstinn' soo schep een moet, den val-strick is bereyt,
Om s'Vaeders gansche Hoff, soo aerdich in te vangen,
Rod. k'Sweer hem de laetste steeck, naer yders lust, te langen,
Bas. Daer noch niet meê vernoecht, hoe schoon vernoegingh vleyt,
Rod. 'tGeen ick hier schrijff in d'Aerdt, dat Leês sijn Majesteyt,
*Ba.*lee: *Slavinn', Heldinn', dits 'tfondament, Aensiet het Ent,*
O Pers! vvie dat het spijt, en vveê, een Ploech Slavinne,
Verhoopt, door hulp des VVraeckx, te heerschen, als Heldinne,
Amr. Vorstinn', dat bint aen 'thert,
Omar. Die reden heeft wat in,
*Ba.*lee: *Slavinn', Heldinn', dits 'tfondament, Aensiet het Ent,*
O Pers! vvie dat het spijt, en vveê een Ploech Slavinne,

Ver-

Verhoopt, door hulp des VVraeckx, te heerſchen, als Heldinne.
Dat gun ons 'tHemelſch-heyl,
Amr. Elck woort heeft ſchier een ſin,
*Ba.*lee: *Slavinn' Heldinn', dits 'tfondament, Aenſiet het Ent,*
O! Pers, wie dat het ſpijt, en weê, een Ploegh Slavinne,
Verhoopt, door hulp des VVraeckx, te heerſchen, als Heldinne.
Die ſulcke reden ſchrijft, wenſch ick de Kroon op't hooft,
Rod. Mijn Vorſt: *Aenſiet het Ent*, 'tis noch niet al verdooft,
Dat men door angſt, en noodt ſocht deerelijck te knellen,
Maer Vorſt, wie ſach oyt, ſoo een Beeldt, ten Ploege ſtellen?
Als dees', der Perſſen Son, en bloosend' Daege-raet,
Dat in haer friſſche Jeucht,
Omar. Amrim, uyt enckel haet,
Schijnt dit, en meer te ſijn, ten ſpijt ons Vorſt, geſprooten,
Maer die ons daer meê dreycht, ſal 'tſelfs ten boeſem ſtooten,
Baſ. Wraeck, duldeloose Wraeck,
Amr. 'tIs Tijger-aerd'gen aert,
Omar. 'tIs geen natuerlijck hert, dat Mede-lijen ſpaert.
Amr. Diens Boeſem plaetſt geen Liefd', die ſoo ſijns eygen martelt,
Baſ. My dunckt dat in 'tgemoet, de Wraeck vol luſt, al ſpartelt,
Rod. Men geev' dees' 'tloſſe-toom, tot d'onderlinge Moort,
Baſ. My dunckt k'ſie 't Teng're-wicht, al çieren Cabdins poort,
Amr. My dunckt dat deeſe Klingh, in 'tlaeuwe-bloet al dompelt,
Rod. De Vorſt die ſtell' de Macht, op dat men over-rompelt,
'tGeen gins ſoo Hemel hooch, en Machtich is bewalt,
Met Meuren, tert Metael, waer 'tganſche Rond' op bralt,
Met Volck van d'and're Eeuw', en k'weet naeuw' wat gevelden,
Sa: k'ſal de Voor-tocht ſijn, val aen ghy Strijtb're Helden,
Amr. Vorſtinn', laet eerſt dat licht, dat over-goudt geſtraelt,
In 'tmidden Thetis-ſchoot, met vreuchden ſijn gedaelt,
Baſ. Spreeck dan, dan iſt eerſt tijt, dat yder ſich moet reppen,
Rod. Ey! laet-my uyt dees' Wraeck, wat wel-behaegens ſcheppen,
Baſ. Schept alles wat ghy wilt, maer 'tis ſoo niet te doen,
Rod. Mis-ſpreeck ick het gemoet, den Hemel wil my hoên,
'tIs Vaeders Tyger-aert, die dit, en meer doet uyten,
Ey k'bidt! Veel-moogendt Vorſt, doch naer mijn wil te ſluyten,
Dat Tauri groot gewelt, 'tgeen gins ten Ooſten leyt,
Waer om ick meen'gen traen, heb te vergeefs geſchreyt,
Ick

Baſ. Ick bidt u zijt geruſt, den tijt ſal alles leeren,
Rod. Mijn Vorſt, ick waer geruſt, ſach ick maer ommekeeren,
Daer 'toogh (of 'tis geſchiet) niet eenen ſtreeck voor wick,
Amr. Wenn alles is geſtelt, iſt maer een oogemblick,
Baſ. Soo drae ſal Phœbus niet, het hooft, ten onderſteecken,
Of d'aen-vall' pres de Wraeck, te reppen, om te wreecken,
Rod. Ey! Phœbus, dooft u toors, ghy meucht ons doen niet ſien,
Baſ. Vorſtinn' in wat manier, en hoe ſalt doch geſchien,
Men ſiê voor al Mulcâân, en Cabdins poort te winnen,
En dan Wouwôôn, en Mimph', ſoo raeck 'tgewelt daer binnen,
Baſ. Als nu dat Moort-gewelt, met Wraeck daer t'ſaem vereent,
Rod. Dan (als u Mede-hulp) het laffe hert verſteent,
Of ſchoon Medoogentheyt, dat murruw' ſocht te maecken,
Baſ. Plaetſt dit mijn Volck in't hert, en let op alle ſaecken;
Nu 'tminſt' bidt om genaê;
Rod. Genaê, wat ſeyt de Vorſt?
Wie toonden my genaê, in't rijten van mijn Borſt?
In't ſchenden van mijn Eer, ten Acker, om te Ploegen,
Soo 'tmy is toe-gevoecht, ſal ick m'er oock toe-voegen,
Schoon datter om genaê, en lijffs-ſchut wert gebeên,
Ick ſweer dien Grijſen-kop, noch onder voet te treên,
En met dees' woede Klingh', het hert-aër af te ſtooten,
Ja kappen 'tganſche Riff, in hondert-duyſent mooten.
En wat noch leven lieft, eer ick vernoegingh' vinn',
En yets genaê betoôn,
Amr. Bedaert u wat Vorſtinn',
Rod. Bedaeren, neen, ô! neen: 'kben al te ſeer verbeeten,
Op 'tLeeuw', en Tijger-aert, maer k'ſweer te doen uyt ſweeten,
Dat leet aen my betoont, ô! toors, dooſt ghy noch niet,
Ey! dooft! op dat ick haeſt (met Hulp) raeck in 'tgebiet,
Da.ſte: Wie is u hulp?
Rod. Een Baſram, mijn Beminde,
Da.ſte: Beminde, op Geſpoock, op Hecateês geſwinde,
Sa: herwaers met u Spoock,
Rod. Wat's dat mijn Vorſt?
Baſ. Een ſtem,
Rod. Van waer?

DARDAMONS *geest: uyt d'aerdt berstende.*

Bas. k'En weet, maer 'klooff uyt eenich naêre klem,
O! my, het is een Geest, ten aensien van sijn weesen,
Rod. De Vorst houw' stant, voor sijn, noch sijns gelijck te vreesen,
Da.ge: Flux op ghy Hecatee;
Hec. st: Wie wil mijn, en mijn kracht?
Da.ge: Ick Prince Dardamon, op, op, hier met u Macht,
Onbreeckt u Toors-licht, spreeck, ick sal u koomen lichten,
Sa, op, rijt d'Aerdt van een, brengh meê u duysent Nichten,
Weer-maecksters op de konst, Nacht-slaeven, en met een,
De Kollen, die u Gaerd', haest brengen op de been,
Dat met al haer Gewelt, elck om het wreetst', in't waepen,
Op, op, sa op de been, 'tis nu geen tijt van slaepen,
Hier eyst de Wraeck, Weêr-wraeck,

HECATE, *geperst zijnde verschijnt, met een Gevolch van Geesten, Kollen, en VVeer-maecksters, en ander gespoock.*

Rod. Mijn Vorst,
Da.ge: Stae,
Bas. Wijck van my af,
Rod. Wech ghy Heckx Hecatee,
Bas. Te naêr,
Ick stick schier in dees smoock,
Omar. O! my, wat sal hier beuren?
Da.ge: Op, op, noch meer Gespoock,
Rod. Sa: hier geen tijt van treuren,
Ick wijck voor al 'tGespuys, niet eenen voet te rugh',
Amr. O! my, wat stanck,
Da.ge: Op Spoock, geswindt, en vlugh',
Bas. O! my; wijck van my aff,
Rod. Verslaeut niet,
Amr. 'tKost mijn leven,
Omar. Wijck van my Naêre-schim,
Rod. Sa, 'tSpoock van hier gedreven,
Bas. Wie derft?
Rod. Wy t'saem met ons gewelt,
Bas. Men stelt sich in 'tpostuer,
Amr. Wech Naêr-gespoock, ick smelt,

Hoe

Rod. Hoe rijt ons dit gespuys, met Fackels aen weêr-zijden?
Wijck van my af, ghy Geest,
*Da.*ge: k'Wil om de Ziel, u mijden,
Mijn vast verplichte Trou, voor aller eeuwicheyt,
Rod. Voort Schim uyt mijn gesicht, met die u hier geleyt,
*Da.*ge: Ick de Geest Dardamons kan langer d'Aerdt niet houwen,
De On-rust prest my op, om 'twond're aen te schouwen,
Dat naer mijn doodt verschijnt, en hippelt op mijn graff,
Wraeck: k'sie haer, die ick kom met Hecatee, tot straff,
Kom hier dien ick door't Swaert, soo wonder heb verkreegen,
Stae af..... kom Danaë, kom suycker soeten reegen,
Ghy zijt mijn Erff, en deel, ... stae af ghy Arabier,
Of al dit Wreet-gewelt, vernielt u straeckx in 'tvier,
Bas. O! ramp, wat naeckt ons?
Rod. Vertreck met al u Kollen,
*Da.*ge: Stae: ick en laet niet los,
Amr. Voort in u Helsche-hollen,
Heck. Soo haest niet, eerst u Ziel,
Rod. Mijn Ziel (ô! Goôn) behoet,
*Da.*ge: Om u ô! schoone Maecht, ick waechden lijff, en goet,
Jae al de Grieckſche-Macht, en meêr, verdelght ten gronden,
Op hoope van u Liefd', sie dit, dit sijn de wonden,
Die ick om uwen 'twil, voor alle Eeuwen draegh,
Rod. O! my, laet los,
*Da.*ge: Noch niet,
Heck. k'Ben op u Ziel te graegh,
Rod. Ist om mijn Ziel te doen, ô! Hemel! 'tis u waerste,
En over-goude-pant, verr' boven 'taller-raerste,
Heck. Die çiert mijn Troôn,
Rod. O! Hemel,
*Da.*ge: Sa, kom mijn Princes,
Rod. Laet los,
*Da.*ge: k'En sal, ten zy toê-laetingh Hecates,
Ghy zijt aen my verplicht, ter Werelt niemandt naeder,
Rod. In 'tspijt, wie dat het spijt, 'tis Basram,
*Da.*ge: Dien Verraeder,
Bas. O! ramp, wat seyt dien Schim? Verraeder, waer's mijn Macht,
Rod. In uwer Helden-vuyst,

Baſ. Vervloeckte Schim,

Da.ge: k'Verwacht,
Den over-wiſſe ſlach, van 'thooft der Arabieren,
Die ick hoop met ſijn Boel, haeſt naer ons Rijck te ſtieren.
O! Perſiaenſche Boel, weê u, die my verſaeckt,
Denck 'theeft ſijn reên te recht, dat Hecat' met my wraeckt,
k'En wil u Liefd' noch Trou, maer 'tZiele-pant, op heden,
Langh hier,

Rod. 'tJs u ô! Goôn,

Heck. Rijt s'uyt haer Boelſche-leden,

Baſ. O! my! wat ſtanck?

Rod. Laet los vervloeckte Geeſt,
U woonſt' is onder d'Aerdt, voort voort, Helſch ijs'lijck beeſt,

Baſ. O! my, ick ſtick:

Rod. Schep aêm, val aen ghy Helden,
k'Ben los, ... Sa, nu een moet,

Amr. Voort Onder-aertſch gewelden,

Omar. Voort Kollen fluckx van hier,

Baſ. O! my, wat gruw'len ſtanck?

Rod. Val aen het mindert. ſa,

Amr. Sa, ſa, ſa, ſa,

Heck. Dats dwanck,

Da.ge: Hou ſtant, ... ſtoock op,

Rod. Houw', ſchiet, ſteeck, paſt te raecken,
Dat leeght, ... ſchep moet mijn Vorſt, ... ſo dompels' in haer blaec-(ken,
Wijck van my af,

Da.ge: Vat Hecatee,

Rod. Dat's mis, hou daer,

Amr. Hou daer vervloeckte Schim,

Baſ. Klooft oock ſoo d'ouwe Waêr,

Amr. Wie kan?

Rod. Kom ick, ick ſal die Heckx ter neêr doen daelen,

Heck. Sa: mijn u Ziel,

Amrin. Los: help my, al te maelen,

Omar. Hou daer.

Rod. Soo: wech is't Naêr, en ijſelijck Geſpoock,

Baſ. O! my, wats dat een ſtanck, en gruwelijck geſmoock?

Rod. Men ſtop dien Poel,

Waer

Amr. Waer meê?
Rod. Maer met lout're gewelden,
Baſ. Men Wieroockt om, en om, door al dees' Balſem-velden,
Op dat dees' vuylen ſtanck, doch eenmael weêr verdwijnt,
Sa: dat van ſtonden aen, de Rey Meccâân verſchijnt,
Met 'theyl geheylicht Heyl, uyt al de Heylichdommen,
Om ſoo de Goôn, met Reuck, en Offerandt te rommen,
Een eeuwich duerendt Loff, en u ô! Son, en Maen;
Amr. Vergun ons Moogent-Vorſt, om 'tHeylichdom te gaen,
Baſ. Gaê Juno is met u, ick heb haer gunſt vernoomen,
Rod. Den Yver pres u aen, om ylich weêr te koomen:
Baſ. Mijn Rododaphneé,
Rod. Mijn Arabierſche Vorſt,
k'Verlaet u niet wie 'tſpijt, of Naerheyt dat ons torſt,
Ja hoop met Lijff, en Goet, u hulp ter doodt te blijven,
Wat ſtroom ons tegen-ſtroomt,
Baſ. 'tHeyl wil ons krachten ſtijven,
Rod. Ach! myn Getrouwe Vorſt, verplichte Helt Baſram,
Baſ. k'Gedenck als noch aen 'tSpoock, en dat den Poel uyt quam,
En hoe dien Naêre-Geeſt, mijn Trou, van u begeerden,
Rod. Mijn Trou, en is geen Trou, als Philomels onteerden,
Mijn Trou is onbevleckt, en ſuyver tot den Echt,
Ten Offer voor de Vorſt, die naeſt my Strijdt, ten recht,
En 'tonrecht niet en dult, noch nimmer ſal gedoogen,
Baſ. Getrooſt Vorſtinn' de ſaeck, is tien-vout over-woogen,
Rod. Ach! was het niet een ſpijt, voor my een Coninckx-kint,
Te Ploegen als een Beeſt, om dat het niet Bemindt?
Dien Prince Dardamon, een Schim, daer by de Geeſten,
Baſ. Neen; Rododaphneé Lieff, ons Trou moet een-ſaem leeſten,
En die u met verdriet, van Ploegen heeft geplaecht,
Te Vuer, ten Swaerdt, ten Boogh, ten Spieſſe, naer gejaecht,
Hoe! ſoo een Koninckx-kint, te ſijn een Ploech Slavinne,
Neen Trou-verplichte-pant, u Naem zy nu Heldinne,
Gelijck u eygen handt, en meer, in d'aerde ſchreeff,
Schoon ſulckx de Helſche-nijt, van lout're ſpijt uyt vreeff.
Vorſtinn' my dunckt ick hoor de Rey aen-koomen dringen,
Al 'tHeylichdom Meccâân, met juygen, hip'len, ſpringen,
Ruym op gezegent Volck, daer is dien Heyl'ge-ſchaêr,

Men ſtroey begeurde Palm,
Rod. Reuck-offer op t Altaer,
Amr. Hier is het Heylichdom, met t'ſaem de twaeliff Maechden,
Bewieroockt, en begeurt,
Omar. Dat ſoo't den Vorſt behaechden,
De tvvaeliff Maechden, ofte: de Rey Meccâân, met het Heylichdom, en Brant-offer, daer vvert Gemuyſiceert, en van binnen geſpeelt.
Baſ. Heyl, heylich Heylichdom,
Rod. Gezegent boven al,
Ge-eert, geviert, gedient, van 'tMenſchelijck getal,
Baſ. Men buych ſich neêr,
Rod. Heyl, Heyl,
Amr. Noch drie-mael-heyl van boven,
Baſ. Heyl, Heyl, gezegent Heyl, denckwaerdich om te looven,
Rod. Heyl zy u Mahometh, en al d'Orac'len Châân,
Baſ. 'tGeheylicht heylichdom, van Sebill', en Meccâân,
Rod. Heyl, heyl, ô! heylich heyl, met Balſem geur begooten,
Raeck d'Wraeck-luſt Tauri op, men ſal u Loff vergrooten,
Door't Landt, dat daer den Pers, en Arabier gebiet.
Ick heb wel eer' getreurt, maer wil nu langer niet,
Want: k'ſie, en ſpeur, ja proeff, ten recht u wond're krachten,
Baſ. Men Bouw' dan daer op Liefd', en Hoop, met alle Machten,
Ja 'twit van ſijn Gemoet,
Rod. Mijn Vorſt ick ben vernoecht,
En heb mijn luſt van 'tHeyl, 'tgeen ons is toe-gevoecht,
Om Stanck, en Smoock, en Geeſt, en Kollen te verdrijven,
Een Spoock, dat in den Poel, niet langer kon verblijven,
Maer rijten d'Aerdt van een, ſchier tot ons onderganck,
En voornemens verderff,
Baſ. O! my, wat waſt een ſtanck?
Een ſtanck, om wat daer was; jae alles te vergeven,
Maer loff zy hem, die 'tSpoock, van ons vaeck heeſt verdreven.
Nu 'theeft de Vorſt behaecht,
Rod. En die, die 'tvaeck toe-lacht,
Baſ. Keert weeder Maechden-Rey, de Offer is volbracht,
Rod. Den Zeegen zy met u, op alle Heyl'ge-weegen,
Noch Ramp, noch Tegen-ſpoet, noch Onheyl loopt u tegen.
Baſ. Vorſtinn', hoe nu 'tgemoet?

Rod. Vernoecht, in als te vreên,
Ghy zijt een levendt Mensch, die eer' versturven scheen,
Bas. De stanck beklemden 'thert, van 't Vorstelijcke leven,
Rod. Die is met t'saem 't Gespoock weêrin den Poel gedreven,
Door hulpe van ons Macht. Men vordert nu ons doen,
Dien Phœbus is gedaelt, de kracht van 'tgeur'ge-groen,
Bas. Vorstinn', wenn 'tu gelieft,
Rod. Sa, sa, niet langh te toeven,
Dat gaet u Moedich voor, dees' zijde eerst te proeven,
Val aen, val aen, 'tis ons,
Bas. Siê wat ghy doet Vorstinn',
Rod. Val aen, val aen, 'tis ons, dringh in, dringh in, dringh in.

REY:

VAN ARABIERS EN PERSIAENEN.

ZANG.

NAer veel ramps, en swaer elendt,
Raeckt weêr op 'tgelegen onder,
'*tLieff Begin, Aensiet het Ent,*
En op 'tWreeck-Tonneel, speelt wonder,
Daer verschoont geen Vaeder, 'tKint,
Noch het Kint, verschoont geen Vaeder,
Hooghmoet, Waên, stroomt tegen-wint,
'tAff-geweecken, treet weêr naeder,
Uyt 'tgesicht van een Slavinn',
Moetmen (sonder om-sien) vlieden.
Die (naer 'twreecken) als Heldinn',
't Rijck, ja alles sal gebieden.

TEGEN-ZANG.

IS voor ons een Strick geleyt
Om, dan onder 'tschijn te te Moorden,
De spreuck: '*tkan verkeeren*, seyt,
Die Gryaên eer' 'thert bekoorden,
Heeft de Vaeder 'tKint getucht,
'tHadt sijn oorsaeck, en sijn reden,
Moet dan daerom 'tKindt, een Vrucht,
's Vaeders hert, met voeten treeden,
En d'Onnos'len Onderdaen,
Dat soo Tyger aerdt ontgelden?
Neen, ô! neen, dat kan niet gaen,
Schoon men ons maeckt Rijcks-herstelden.

TOE-ZANG.

't WOnder is by u ô! Goôn,
En de onderlinge Machten,
't Zeechb're-heyl, daelt uyt u Troon,
Op: die vieren uwer krachten,
Dult doch 'tOnrecht nimmer niet,
Beesten, of gebooren Slaven,
Moeten (of het hun verdriet)
d'Acker, en den Ploegh, hant-haven.

HET VIERDE BEDRIJF.

HAZZABANACH, THALIMAN, *de Moort (die sich laet hooren) ontvluchtende.*

O! Wee! ô! wee! ô! wee! wee my, waer vlucht ick heenen?
O wee! ô wee! ô wee!
Thal. 'tBosch in, 'tBosch in,
Hazz. Help weenen,
O! Mââmheth, waer's u hulp, ô! Son, en Maen, u kracht,
O! wee! ô wee! ô wee! wee my, hier by der Nacht,
Wee my, Rampzael'ge hier,
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT:
Thal. Och! laet ons hier verschuylen,
Hazz. O wee! ô wee! ô wee!
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT.
Thal. O Stemm'! blijff in u kuylen,
Hazz. Och! wat ist voor een Stemm',
Thal. Een Naerheyt uyt de Moordt,
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT.
Hazz. O wee! ô wee! ô wee! die ooren heeft, die hoort,
O wee! ô wee, ô wee! de Moordt is uyt-gelaeten,
Och! och! wat magh 't vertrouw' op u (ô Gooden!) baeten,
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT.
Hazz. O wee! ô wee! ô wee,
Thal. Och! Vorst, het Boschwaert in,
Och! 'tBoschwaert in gevlucht, dat is den besten sin,
Hazz. O wee! ô wee! ô wee, och! hoort de Naerheyt kermen,
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT.
Hazz. Och! och! Medoogentheyt, laet u eenmael erbermen,
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT.
Thal. Och! och! mijn Vorst, de Moordt, verheft sich meer, en meer,
Och! och! Medoogentheyt,
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT.
Hazz. O droefheyt! waer k'my keer,
O my! wat siê ick daer, drie mijn'er Helden hoofden,
O wee! ô wee! ô wee,
Hyp. GEDENCK NU AEN U KINDT.

RODO-

RODODAPHNEE', BASRAM, AMRIN, OMARAN, *met een Gevolgh van Mooders. 't Gordijn wert op gehouwen, men siet de Moort.*

Stae: die mijn Eer beroofden,
Bas. Stae vast: onzael'ge Schim,
Amr. En ghy sijn Lijff-trauwant,
Omar. Legh daer,
Rod. Houw' af het hooft, en stell't aen deese kant,
Bas. Soo salmen Cabdins-poort, met Helden-hoofden çieren,
Hazz. O wee! ô wee! ô wee,
Rod. d'Wraeck, eyst noch Mensche-spieren,
Ja u onzael'ge-Ziel, ghy Tijger-aerdich Mensch,
Bas. O Grijse Persiaen!
Rod. Nu heeft het hert sijn wensch,
Nu boet de Wraeck met Ons, haer langh geterchde lusten,
En roept het Hoff moet leegh, eer k'my vervoech tot rusten,
Bas. Sae, men vernoecht de Wraeck, met deesen Persiaen,
Hazz. Wat seyt den Arabier?
Bas. Stae vast, ghy moet'er aen,
Rod. Siet Vaeder voor u doodt, u Kindt noch als Heldinne,
Een die ghy eer' in 't Velt, gemaeckt hebt tot Slavinne,
U eenich wettich oïr, en Ziels natuerlijck Zaet,
Hazz. k'En kan u voor mijn Kindt, in 't Ooreloochs-gewaet,
Rod. Koônt ghy wel voor u Kint, die Beest'lijck d'Acker-ploechden,
(Doch dat weet ghy, ô! Goôn, hoe ick my daer toe voechden)
En 't Slaefs, voor s'Koninck-kleet aenvaerde, door u dwanck,
Dat voor geen Jaer twee, drie, maer al mijn leven lanck,
O over-grijsen-kop!
Hazz. Genaê, wil s'Vaders smeecken,
Rod. Genaê? neen geen genaê,
Bas. Siê dits 't genaede teecken,
En soo g'u eygen Kindt, genaede hebt betoont,
Soo wil genaê, ten recht, men met genaê weêr-loont,
Hazz. O wee! ô wee! ô wee! wee my, 'k kners op mijn tanden,
Verschoon doch d'Ouderdom,
Amr. Niet levendt uyt ons handen,
Rod. Soo ghy hebt Jeucht verschoont, verschoontmen d'Ouderdom,

Baſ. Sa, ſa, men vaer maer voort,
Omar. Met Stren'leeren,
Amr. Mom, mom,
Stil, ſtil, verraedelijck, op dat het niemant mercket,
Hazz. O Goôn! om qnaet te doen, den Quaden gaerne wercket,
Rod. Dat bleeck aen al u doen,
Baſ. Onzael'ge aen Kindt,
G'lijck Phylari ſijn Phaïm, ja erger hebt bemint,
Rod. Geen Leeuw', geen Tijger-dier, ſoo wreet in 't Boſch gaet doolen,
Of 'theeft Medogentheyt, noch in den huyt verhoolen,
Maer ghy die k' Vaeder noem, verr' boven 't Wreetſt' te wre et,
Te woedend' op u Kindt, dat noeyt deê eenich leet,
'k Heſt Nero boven u, ja wreeder Moordenaeren,
Voort, voort, men dult u Geeſt niet langer hier te waeren,
En nu ſal wie het ſpijt, dien Baſram ſijn mijn Trou,
Waer om ick (Grijſen kop) gemaeckt hebt ſoo veel rouw',
Dat ick ſchier Dach, en Nacht, verſweemde in mijn traenen,
In 't Hoff, in't Boſch, op't Velt, en Spraeckeloose-baenen,
't Is Baſram die in't hert voor and'ren zy geplaetſt,
Schoon dat de Helſche-nijt, daer ijs'lijck tegen-kaetſt,
Wat hadt het u mishaecht, ten recht ſulckx toe te laeten,
't Waer Zeegen voor het Rijck, en Heyl voor d'Onderſaeten,
Maer 'theeft ſich nu gekant, en met de Wraeck vereent,
En 't Kinder-hert, is vaeck Heldinnelijck verſteent,
Ontſiende Kleyn, noch Groot, noch Droes, noch eygen Vaeder,
O Grijſen Perſiaen! vaeck van u ſelfs Verraeder,
Geen Min voor Dardamon, dien ſlechten Prins van Stam,
Maer voor ſoo'n Moed'gen-helt, als deeſen Vorſt Baſram,
Der Arabieren hooft, ſchoon 'tmijn met Ploegen knelden,
Ja tot een eeuw'gen ſtraff,
Hazz. Moet ſulckx al 't Mijn ontgelden,
Baſ. Ja wat u Hoff bevat,
Rod. Sa, Moorders zijt-gereet,
Hazz. Wee my!
Rod. Denck dat; wenn m'u den Kop met voeten treet,
Hazz. Wee wy Rampzael'ge hier,
Rod. Vaêr voort met Strenge-leeren,
Hazz. Kan 'tongenaedich hert, in geen genaê, verkeeren,

Och!

Och! och! och! och,
Amr. Treck toe,
Rod. En dat door-dringht u hert.
O Mede-hulp! ô Wraeck! als nu soo heelt mijn smert,
Als nu gevoel ick my vernoecht te sijn bevonden,
Stort Balsem goede Goôn, om heelen d'oude wonden,
Nu naeckt ons Heerschappij,
Bas. En Machtich, ons Gebiet,
Rod. Nu andert gantsch in vreucht, mijn ramp, en swaer verdriet,
Bas. Men sleep dit aês van hier,
Rod. Men werp het voor de Dieren,
Nu sult ghy Moed'gen Vorst, mijn s'Vaeders Schepter swieren,
En heerschen Al, en Al, der Perssen Monarchy,
Het gantsch Arabes Rijck, en al de Macht daer by
Van Gangis Rijcke-stroom, tot aen d'Ægyptsche-bergen,
Ja waer den Indiaen, niets tot ons doen sal vergen,
Jae over Gott', en Schijt, en Creet, Parth, en Armeyn,
'tRoomsch Machtich Capitool, ja schier al 's Werelts treyn,
Ten deel nu 'tGrieckx-gebiet, en 'track tot aen Mooren,
Bas. Hoe wonder wil Euroôp, dit klincken in de Ooren,
Rod. Hoe wonder sal't gesicht, van al de Werelt sien,
Wenn d'Arabiersche-Vorst, der Perssen, sal gebiên,
Die hem als Erff, en meer, met toors-licht sullen moeten,
Geboogen wie't oock spijt, voor d'eerbaerheyt sijns' voeten:
Ha! Phœbus eer u Karr' sal in-gespannen sijn,
Is Rijck, en Volck, en Wett, ja Al, in and'ren schijn,
En dan, ô Faem! bromt uyt, 'therstelde Werelts wonder,
Bas. Vorstinn' in als vernoecht,
Rod. Ia tert al 'tSpoock daer onder,
O Persiaens gespuys! wat hebt ghy lasts gelaên,
Noch u, noch u Naê-zaet, en zy hier door 'tontslaen,
Bas. Vorstinn' nu moeten zy 'tonwill'ge willich draegen,
Men rept sich hier van daen, eer 'tmeer begint te Daegen,
En voegen ons te Hoov',
Rod. Op s'Vaederlijcke Troôn,
Een maecken Stend', en Staet, ja duysent Rijckx persoon,
Bas. Men maeck dees' Princen groot, voor haer getrouwe Daeden,
Rod. Dat, en wat sulckx aen-gaet, stell' ick in sijn Genaeden,

Baſ. Vorſtinn', ey! geev' u woort,
Rod. Dat is, en blijft geſeyt,
Ick ben in als vernoecht, dat weet ſijn Majeſteyt,
Baſ. Vernoegingh heeft veel in, Vorſtinn' ick hebt bevonden,
Rod. Maer die de diepten heeft, wat wil hy meerder gronden,
'tIs immers te vergeefs, in alles wat hy doet,
Daerom ſtell' ick 'tin u, dat Is, dat Wil, en Moet,
Door s' Vorſtelijck-bevel in aller ijl geſchieden,
Baſ. Vorſtinn' 'kben reddeloos, en uyt, in dit gebieden,
Ja weet naeuw' door al 'twoên, waer dat ick my bevin,
Rod. Wat ſpeelt de wijſe Vorſt, met 'tkrachtichſt' van ſijn ſin?
Dat wil wat wonders broên: eer dat Diaên gaet ruſten,
Baſ. Wat wonders? 'kſegh dees' ſaeck, ſtelt my ganſch in onluſten,
Rod. O ramp!
Baſ. Wat let u?
Rod. Maer waerom dus bedeeſt,
Knaecht u de Wraeck om 'thert, of anghſt u eenich Geeſt,
Offſpeurt ghy yts Verraet, uyt my, of and're aeſen?
Baſ. Vorſtinn' men acht ſulckx niet, ghy revelt als den Dwaeſen,
Maer ſie hoe dat den Nacht, en duyſterheyt verdwijnt,
Rod. O ramp! op ramp! moet 'thert op nieu weêr ſijn her-pijnt,
Soo ſweer ick voor de vuyſt, ja alles om te brengen,
Baſ. Bedaert u, geen der Geôn, en ſou ſulckx oyt gehengen,
Rod. Gehengen, ofte niet, mijn Wraeck heeft noch geen ruſt,
Baſ. De Wraeck keer u den Neck,
Rod. En u ghy aertſch-onluſt,
Baſ. O Hemel! aertſch-onluſt, dat lijt geen Arabs herte,
Vervloeckte Ploegh Slavinn', ick ſweer dat ſal u ſmerte,
Rod. 'kEen ſchrick niet voor u Macht,
Baſ. O Wraeck! is dit mijn loon,
Wie heeft u van de Ploegh, herſtelt in s'Vaeders Troon?
Als ick, en ſwoer ter doodt, u hulp ſtant-vaſt te blijven;
Is dit mijn loon? ô Wraeck! wat veeder ſal't beſchrijven,
Wat ſpraeck-lit ſal't beſtaen te uyten eenich woort?
Rod. Uyt mijn geſicht,
Baſ. Mijn loon?
Rod. Dit, dat u 'thert door-boort,
Legh daer ghy Arabier, ... en ghy twee Boſſche-roovers,

Baſ. Wraeck roep ick op u Ziel, ô wee! Boſch-rijcke-loovers,
Rod. Geen Boom, geen Telgh, geen Blat, verhoort u, noch u twee,
Houw' daer,
Baſ. O Wraeck! wat's dit een over-wreede treê,
Rod. Houw' daer: laet dat u Ziel, ten boeſen uyt doen braecken,
Soo meucht ghy haeſt aen 'tRijck van Stijckx, of Ach'ron raecken,
Baſ. O mijn!
Rod. Den Droes vervoêr u,
Baſ. Och!
Rod. Hoet woet de Wraeck,
Mijn Boeſem koockt, ... ſtil, ſtil .... wat's daer voor een gekraeck?
Wat's daer voor een gewelt? 'tſchijnt ergens in te breecken;
Waer iſt?... hoe nu, ... al weêr,... 'tis Wraek, om Wraek te wreeckē

't Geſpoock met een gevvelt, den Poel vveêr opent, en verſchijnt, rucken-de naer vvat gevechts, haer en de drie vermoorde Lijcken onder.

'kEn vrees niet, neen, 'khou ſtant, ſa, ſa, niet uyt dit Perck,
Sta vaſt Heldinnich-hert, beſwijck niet voor dit ſwerck,
Toôn u Heldin'ge kracht, in't midden dees' Gewelden,
Stae, ſtae, 'kontſie noch u, noch geen der Helſche-helden,
Voort Spoockerij, van hier, eer een Heldinn' u ſchent,
En Morſel ganſch tot gruys,
Dage: Soo dien ick niet omtrent,
Vat aen ghy Geeſten, vat, en ſleepſe daer ten onder,
Rod. Stae vaſt, 'kontſie noch u, noch ſtanck, noch Blixem, Donder,
O my! waer val ick hier? in't Naere der Elendt,
O wee! ô wee! ô wee! ô wee: AENSIET HET ENT.

U Y T.

SLUYT-

SLUYT-ZANG,

Op't Nieuvve Rÿck,

VAN

RODODAPHNEE

Persiaensche-Heldinne.

HIer onder, in dees' *Naere-poel,*
(Schoon niemant daer kan rusten,
Door 'tijs'lijck *Koll'* en *Geests* gewoel;)
Schept *Ons Heldinn'*, vaeck lusten,
s'Hervatt'er Heerschappij, en Macht,
Volvoert'er Naem, *Heldinne,*
Ja schoon *'tGevvelt* hier tegens kracht,
Soo schrijffser, 'tOnverwinne.

Een Ander:

HIer leytse selfs in 'tVuer, gedompelt, en versmeeten,
Die'r *Lieff*, en *s'Vaders hert* vaeck trapten met den Voet,
Beschouwer (schoon 'tGebiet) wert garsch van een gereeten,
En dan ten d s geschaft, voor *'tHecateé gebroet,*
En noch als op begeert' van *Dardamon*, de schoncken,
En beenderen verdoemt, met t'saem dat waerde deel,
Sa: op dees' *Helle vaert* van vreucht eens om gedroncken,
Roept *d'Holle Hypochtôôn*, de kroes is 'tBeckenneel.

Een Ander:

HIer: dit al-te-naere Graff,
Schijnt voor *Ons Heldinn'*, geschaepen,
Haer baet nu noch *Moet*, noch *VVaepen,*
Sout wel g'opent sijn tot straff,
Voor dien, die geen *Meê-doôgh* hadt,
Soo met *Vaeder*, als *Beminde?*
Laet'er *'tHelsche-vuer* verslinde,
Dieder *Schoon*, met *Vuyl*, beklat.

RODODAPHNEES,

Laetste-begeerten,

Toe-geeygent,

De Leyts-Bataefs-Atheensche Rede-Kaemeren,

ALS

d'WITTE ACOLEYEN,

Liefd' es 't Fondament,

EN

d'ORANJEN LELY,

Jn Liefde Groeyende.

K. L. B.

KOM, en beschou, eylaes! *d'Rampzael'ge aller Maechden,*
Door *VVan-trouw'*, hier in *'tGraff*, van *Hecate* geruckt,
(Al eer uyt *Thetis-schoot*, die trots *Aurora* daeghden,
Ja eer de *Blom-goddinn'*, yets geurichs hadt gedruckt,
Gedompelt in het *Vuer*, van *Heckx*, en *Koll'*, en *Geesten*,
Ten wreeden dis geschaft, voor hun in *'tNaêr der Kiel*,
Vol gruw'le *stanck*, en *smoock*, en vol van *Helsche-Beesten*,
Beroovers van mijn licht, en luyster 'tpant der *Ziel*;
Ey! kom met t'saem u *stoet*, van *vvis*, en *schrand're-sinnen*,
En spitst het Oogh' op *My*, op *My*, *Vorst Basrams Bruyt*,
Brengh meê u krachtb're *Liefd'*, treê onverhindert binnen,
Kom troost my in dees' *Poel*, en treckter *Treur-stoff* uyt,
Voêr my op't *Schou-Tonneel*, laet yder sien *'tVVan-trouvven*,
En *d'over-rechte-Liefd'*; (weê my! *Rampzael'ge* hier)
Siê *s'Vaeders vvoedend' hert*, dat my den *Ploech* deê schouwen,
Ey! kom eer dat ick gansch, en gaer verteêr door *'tVier*,

Kom

Kom laeff mijn bange-Ziel, in't midden der *Gevvelden*,
Op dat ick sie verstreckt, aen my, *V lief b're gonst*,
Een yder wie 'tbeooght, sal vaeck u *Naem* dan melden,
En onder-des wel eens belachen *Palm-booms-konst*;
Ey! wenn ick maer verwerff, van u *begeert'*, en *vvenschen*,
Soo leev' ick naer dees' Doodt, op nieu, en çier *'tTonn*...,
En vull' door 'tspieg'len (och!) het Oogh' van duysent Menschen,
Ja speel mijn eygen *Roll'*, *Heldinnich* in 'tgeheel,
Betullebant om 'thooft met *Lelij*, en *Ac'leyen*.
Volstandich waer *Liefd' Groeyt*, en is het *Fondament*;
Wie sou nu schoon geknelt, in't *Naêre*, Naêrlijck schrey....
Besiende *'tBroederschap*, diens *Liefd'* soo 'tmy-waerts went,
En schoon ick legh' in't *Graff*, dit *midden alle Rampen*,
En *'tYs'lijck-al-te-naêr*, *'tOn-eynd'lijck der elent*,
Soo soud' ick noch met *Haet*, en *Nijt*, wel willen Kampen,
Verdelgen *'tLiefdich VVerck*, † maer weê:

† alias den Malle-boom.

Aensiet het Ent.

J. Z. Baron.

